

ТРЕТЯ КНИГА МОЙСЕЯ.

¹ І покликав Господь Мойсея й рече до його з соборного намету:

² Промов до синів Ізрайлевих і заповідай їм: Коли хто зміж вас приносити ме приніс Господеві від скоту, мусите приносити приніс ваш від товару й овечок та кіз.

³ Коли приніс його жертва всепалення з товару, мусить приносити самця без скази; до входу в громадянський намет приносити ме його, щоб знайти ласку в Господа.

⁴ І положить руку свою на голову жертви всепалення, і знайде ласку в Господа, щоб спокутувати гріхи свої.

⁵ І заколеш ти бичка перед Господом; і принесуть сини Аронові, сьвященники, кров, і покроплять кровю жертівника з усіх боків, той, що стоїть коло входу в соборний намет.

⁶ І здійме шкіру з жертви всепалення і розійме її на частини.

⁷ І запалять сини Арона, сьвященника, вогонь на жертівнику, і розложать на вогні дрова;

⁸ І покладуть сини Аронові, сьвященники, частини: голову й жир на дровах, над вогнем, що на жертівнику.

⁹ Тельбухи ж і ноги пополоще в воді, і пустить сьвященник се все димом: се всепаленне, огняна жертва, любі Господеві пахощі.

¹⁰ А коли приніс його з овечок та з кіз, на всепаленне, самця без скази нехай приносить.

11 І заколе його на північному боці жертівника перед Богом і набризкають сини Аронові, сьвященники, крові його на жертівника, з усіх боків.

12 І роздїє його на частини, і покладе їх сьвященник вкупі з головою й жиром на жертівнику на дровах, се є на вогні, що на жертівнику.

13 Тельбухи й ноги повиполїскує в водї, і принесе сьвященник усе це, та й пустить димом на жертівнику.

14 Коли ж жертва всепалення від птаства буде приніс його Господеві, мусить принести жертву свою з горлиць або з голубенят.

15 І принесе її сьвященник до жертівника, і зверне головку їй, та й пустить із димом на жертівнику, а кров її нехай, вицїдить по стїні в жертівника;

16 Воле ж її з калом віддїлить і кине коло жертівника на схід соньця до попелища.

17 І надріже її на крилах, не віддїляючи їх, і пустить сьвященник її з димом на жертівнику на дровах, що на вогні: всепаленне се, огняна жертва, пахощі любі Господеві.

2

1 А коли хто приносити ме Господеві жертву хлїбову, нехай приносить муку пшеничну; і мусить злити на неї олії, і положити на неї ладану.

2 І подасть її синам Ароновим, сьвященникам; і вийме з неї повну жменю пшеничної муки з олією і з усім ладаном, і закурить сьвященник сю частину на спомин на жертівнику: се огняна жертва, пахощі любі Господеві.

3 Останки од приносу хлїбного Аронові й синам його: се велика сьвятиня із огняних жертв Господніх.

4 А коли приносиш як хлібну жертву печево, то нехай будуть із пшеничної муки коржі прісні, замішані на олії, та ладки прісні, помазані олією.

5 А коли твій приніс на сковороді, то нехай буде мука пшенична замішана на олії незаквашена;

6 Поділиш його на куски і зіллеш олії на його: се хлібна жертва.

7 А коли хлібна жертва твоя в горшку, то нехай буде мука з олією.

8 І принесеш жертву, зроблену з такого хліба, Господеві; і подаси її сьвященникові, і він понесе її до жертівника.

9 І візьме сьвященник із хлібної жертви частину на спомин, та й воскурить на жертівнику: се огняна жертва, пахощі любі Господеві.

10 Останки од приносу будуть Аронові й синам його: велика сьвятиня огняних жертв Господеві.

11 Який би ні був приніс ваш Господеві, не робити мете його заквашеним; бо ні заквашеного тіста ні меду не можна вам приносити як огняну жертву Господеві.

12 Що до жертви первоплодів, то повинні ви приносити їх Господеві; та не приносити мете їх на жертівнику про любі пахощі.

13 І всякі приноси хлібної жертви твоєї мусиш посоловувати сіллю, та, щоб не бракувало солі завіту Бога твого при хлібній жертві твоїй; з усяким приносом твоїм приносити мусиш і сіль.

14 А як приносити меш жертву первоплоду Господеві з колосся, висушеного на вогні, зерно обмелене принести мусиш на жертву з первоплодів твоїх.

15 І наллеш олії на його, і положиш на його ладан: се жертва хлібна.

16 І воскурить сьвященник частину його на спомин

із зерна його й олії його з усім ладаном його: се жертва огняна Господеві.

3

¹ А коли приніс його жертва мирна: коли він приносить з товарини, самця чи самицю, без скази мусить принести Господеві.

² І положить руку свою на голову жертві своїй, та й заколе її коло входу в соборний намет, і набризкають крові на жертівника з усіх боків сини Аронові, святищенники.

³ І принесе він із жертви мирної на жертву огняну жир, що вкриває тельбухи, і весь жир, що на тельбухах,

⁴ І обидві нирки й жир, що на їх, що по боках, і сальник над печінкою; з нирками відділити мусить він се.

⁵ І воскурять се Аронові сини на жертівнику всепалення, на дровах, се є на вогні: се огняна жертва, пахощі любі Господеві.

⁶ Коли ж із отари приніс його в жертву Господеві, без скази барана чи ягницю мусить він принести.

⁷ Коли ягня приносить в жертву, так мусить принести його перед Господа;

⁸ І положить він руку свою на голову жертви своєї та й заколе її перед соборним наметом; і набризкають сини Аронові крові його на жертівника з усіх боків.

⁹ І мусить він принести з мирної жертви огняний приніс Господеві: жир її, весь курдюк до крижової кості одділить; і жир, що вкриває тельбухи.

¹⁰ І весь жир, що на тельбухах, й обидві нирки, й жир, що на їх, та що по боках, і сальник на печінці: з нирками він мусить одділити се.

¹¹ І воскурить святищенник на жертівнику: се пожива огня, жертва Господеві.

12 А коли приніс його буде коза, так мусить він привести її перед Господа;

13 І положить він руку свою на голову її, та й заколе її перед соборним наметом; і набризкають сини Аронові крові на жертівника з усіх боків.

14 І мусить він принести з сього приніс свій як огню жертву Господеві: жир, що вкриває тельбухи й обидві нирки, й жир що на їх,

15 І що по боках, і сальник над печінкою; з нирками мусить одділити се.

16 І воскурить сьвященник на жертівнику: се пожива огняної жертви, на любі пахощі; весь жир Господеві.

17 Установа віковічня в роди ваші, по всіх осадах ваших: ні жиру, ні крові, щоб ви не їли.

4

1 І рече Господь Мойсейові: Промов до синів Ізрайлевих так:

2 Коли яка душа согрішить ненароком проти которої заповіді Господньої, і зробить що небудь, чого не годиться робити,

3 Коли сьвященник помазаний согрішить і дасть привід людям, то за гріх свій, яким согрішив, нехай принесе бичка без скази як жертву за гріх Господеві.

4 І приведе він бичка до входу в соборний намет, і положить руку свою на голову бичкові, та й заколе бичка перед Господом.

5 І вьзьме сьвященник помазаний бичкової крові, та й внесе до соборного намету;

6 І вмочить сьвященник пучку свою в кров і бризне сім раз перед Господом, перед завісою сьвятині.

7 І положить сьвященник крові на роги кадильного жертівника перед Господом, що в соборному наметі,

а всю кров з бичка вилле до підніжка жертівника всепалення, що коло входу в соборний намет.

⁸ А весь жир бичка жертви за гріх повиймає з його; весь жир, що вкриває тельбухи, і весь жир, що на тельбухах.

⁹ І обидві нирки й жир, що на їх, що на стегнах, і сальник на печінці; з нирками повідділає се,

¹⁰ Так, як виймається із товарини жертви мирної; і воскурить їх сьвященник на жертівнику всепалення.

¹¹ А шкіру з бичка й усе м'ясиво його з головою його, й ногами його, й з тельбухами його, і з калом його:

¹² Всього бичка мусить винести геть з табору на чисте місце, де висипають попіл, та й спалить його на дровах огнем; де висипають попіл, спалять його.

¹³ Коли ж уся громада Ізраїля согрішить ненарочно, і втаена буде справа від очей збору, а переступлять котру з усіх заповідей, зробивши, чого не повинні робити, і провинять,

¹⁴ І гріх стане явний, котрим согрішили проти неї, тоді мусить громада принести бичка в жертву за гріх і приведе вона його перед соборний намет.

¹⁵ І положять громадські мужі руки свої на голову бичкові перед Господом, і буде заколений бичок перед Господом.

¹⁶ І принесе помазаний сьвященник, помазанець, крові з бичка в соборний намет,

¹⁷ І вмочить сьвященник пучку свою в кров і бризне сім раз перед Господом, перед завісю.

¹⁸ І положить крові на роги жертівника всепалення, що коло входу в соборний намет.

¹⁹ А весь жир одділить од його та й воскурить на жертівнику.

²⁰ І впорає бичка сього так, як поре бичка, що на жертву за гріх; так і мусить зробити з ним. І так

зробить сьвященник покуту за них і проститься їм.

21 І винесе бичка геть із табору та й спалить його, як спалив першого бичка. Се жертва за гріх громади.

22 Коли согрішить князь і переступить ненарочно одну з усіх заповідей Господа, Бога свого, зробивши чого не годиться робити, та й провинить,

23 І виявиться йому гріх його, котрим согрішив, так мусить принести свою жертву, козла, самчика без скази.

24 І положить він руку свою на голову козла, та й заколе його там, де заколюють жертву всепалення перед Господом: се жертва за гріх.

25 І возьме сьвященник крові жертви за гріх пучкою своєю та й положить на роги жертівника всепалення, а кров його вилле до стояла жертівника.

26 А весь жир його воскурить на жертівнику, як жир жертви мирної. І так зробить сьвященник покуту за гріх його і проститься йому.

27 Коли ж хто з простого люду согрішить ненарочно та й переступить одну з заповідей Господніх, вдіявши чого не повинен чинити, та й провинить,

28 І коли пізнає гріх свій, котрим согрішив, так нехай принесе жертву свою: козу без скази за гріх свій, що согрішив ним.

29 І положить руку свою на голову жертви за гріх, та й заколе жертву на місці всепалення.

30 І возьме сьвященник її крові пучкою своєю та й положить на роги в жертівника всепалення, а всю кров вилле до стояла в жертівника.

31 І відділить увесь жир її, як одділяють жир у жертви мирної, і воскурить сьвященник на жертівнику про любі Господеві пахощі. І таку покуту зробить сьвященник за його, і проститься йому.

32 А коли принесе вівцю як приніс в жертву за гріх,

нехай буде самиця без скази, що він приносить.

³³ І положить він руку свою на голову жертви за гріх та й заколе її як жертву за гріх на тому місці, де заколюють жертву всепалення.

³⁴ І возьме сьвященник крові од жертви за гріх пучкою своєю та й положить на роги жертівника всепалення, а всю кров її вилле до стояла жертівника.

³⁵ А весь жир її одділить, як одділяють жир у жертви мирної, і воскурить сьвященник його на жертівнику при палених жертвах Господеві; і так відправить сьвященник покуту за гріх його, що він согрішив, і проститься йому.

5

¹ А коли хто тим согрішить що чув голос клятьби і був сьвідком, чи то бачив се, чи знав се, коли не обьявив того, так понесе на собі вину.

² Або коли хто доторкнеться до чого нечистого, чи то стерва нечистого звіря, чи стерва скотини нечистої, чи стерва нечистої повзаючої животини, хоч не знав того, то зробивсь нечистим і провинив.

³ Або коли доторкнеться нечистоти людської, якої б ні було нечистоти, що від неї робляться нечистоти, хоч і не знав того, а потім довідається, то він провинив;

⁴ Або, коли покленеться хто, вимовляючи не роздумавши губами своїми, зробити що лихе чи добре, що б там не вимовила людина нерозумного в клятьбі своїй, та не знала того, а потім дознається, то він провинив у сьому.

⁵ І має бути, коли він провинив чим небудь таким, так мусить признатись, чим согрішив він.

⁶ І мусить принести Господеві за гріх свій, що согрішив, жертву довжну: самицю з отари, вівцю

чи козу як жертву за гріх; а сьвященник відправить покуту за гріх його.

⁷ А коли не спромога його на штуку дрібної скотини, так за провину свою, котрою провинився, мусить подати пару горлиць, або пару голубенят Господеві; одно на жертву за гріх а одно на жертвопаленне.

⁸ І подасть їх сьвященникові; а той принесе наперед те, що на жертву за гріх і скрутить головку йому над шиєю, та не відділить її.

⁹ І побризкає кровю з жертви за гріх на боки жертівника, останок же крові вилле до стояла жертівника: се жертва за гріх.

¹⁰ А друге принесе як жертвопаленне по установі. І так відправить сьвященник покуту за гріх його, котрим согрішив, і проститься йому.

¹¹ Коли ж і на пару горлиць або пару голубенят не стане його, так мусить подати на свій приніс, хто провинив, десятину ефи муки пшеничної на жертву за гріх; не класти ме на її олії і не класти ме ладану, бо се жертва за гріх.

¹² І подасть її сьвященникові і возьме сьвященник із її жменю повну, як частку на спомин, та й воскурить на жертівнику при огняних жертвах Господеві: Се жертва за гріх.

¹³ І відправить сьвященник покуту за гріх його, котрим провинив у де чому і проститься йому. Останок же буде сьвященникові, як хлібова жертва.

¹⁴ І рече Господь Мойсейові:

¹⁵ Коли хто спроневіриться і ненароком согрішить проти сьвятощів Господніх, такий мусить принести за свою провину як жертву Господеві барана без скази з отари, і по цінуванню твому срібла секелями, по секелю сьвятині, на жертву за провину.

¹⁶ А що согрішив проти сьвятого, те мусить віддати,

та ще п'ятину додавши, і подати сьвященникові, і сьвященник відправить покуту за гріх його жертвуючи барана, і проститься йому.

17 А коли хто согрішить і переступить котру заповідь Господню, вчинивши, чого не годиться чинити, хоч би не знав, то провинив, і гріх лежить на йому.

18 Такий нехай принесе барана без скази з отари, по цінуванню твому на жертву за провину; а сьвященник спокутує провину його, котрою провинився не знавши; і проститься йому.

19 Се жертва за провину; існо він провинив перед Господом.

20 І рече Господь Мойсейові:

21 Коли хто согрішить і спроневірється проти Господа, і запирається перед ближнім своїм в тому, що повірено йому на схованку яке добро, чи то позичив він чи вкрав; або коли видусить що в ближнього свого,

22 Або знайде загублене та й відпирається того; і кленється лжживо про що б ні було, що люди творять і грішать:

23 Тоді мусить: коли чоловік согрішив і провинив бути так, щоб вернув пожаковане, що пожакував, чи видушене, що видусив, чи повірене, що повірено йому, чи то загублене, що він знайшов;

24 Чи щоб ні було воно, про що клявся лжживо,

25 Нехай виплатить сповна, та ще й п'ятину додасть до того; оддавати ме тому, чиє воно, того дня, як приносити ме жертву за провину.

26 І подасть жертву за провину свою Господеві, барана без скази з отари по цінуванню твому, на жертву сьвященникові.

27 І очистить сьвященник гріх його перед Господом,

і проститься йому, що б ні було, в усьому, що вкоїв провинивши.

6

¹ І рече Господь Мойсейові:

² Повели Аронові й синам його: От вам закон жертвопалення: Жертва всепалення нехай зостанеться на жертівнику всю ніч до ранку; а вогонь на жертівнику мусить горіти на йому.

³ І надіне сьвященник ризу льняну, і спідну одіж льняну надіне на тіло своє; і здійме попіл, що зіставсь од жертви, що пожер огонь, та й положить коло жертівника.

⁴ Потім скине шати свої, надіне иншу одіж, та й винесе попіл із табору, на чисте місце.

⁵ Огонь же на жертівнику мусить горіти, не згасати; і буде запалювати сьвященник на йому дрова що ранку, і покладати на йому жертву всепалення; і закурювати на йому кусні мирних жертв.

⁶ Вогонь мусить безустанно горіти на жертівнику не згасаючи.

⁷ А се закон про жертви хлібні: Приносити мусить їх один із синів Арона перед Господом, до жертівника.

⁸ І мусить він взяти з приносу жменю муки й олії й увесь ладан, що на приносі хлібному, та й закурити на жертівнику: се пахоці любі, частина на спомин Господеві.

⁹ Останки ж жертви їсти муть Арон та сини його; прісне їсти муть у сьвятому місці; в дворі соборного намету їсти муть.

¹⁰ Не годиться пекти його заквашеним; як частину їх даю їм від жертвопалення мого: Се велика сьвятиня, як жертва за гріх і як жертва за провину.

¹¹ Увесь музкий пол між синами Ароновими їсти ме її. Установа віковічня в роди ваші про

жертвопаленне Господне. Все, що доторкнеться до них, освятиться.

12 І рече Господь Мойсейові:

13 Се приноси від Арона й синів його, що мусять вони приносити Господеві в день помазання свого: десятину ефи муки пшеничної в жертву повсячасну, половину того рано, а поливину того в вечір.

14 На сковороді в олії щоб пряжено його, поливане олією принесеш його; спечені куски жертви хлібної принесеш як любі пахощі Господеві.

15 І сьвященник із синів його помазаний намість його мусить се приносити; установа віковічня: Вся жертва буде спалена Господеві.

16 І всяку хлібну жертву сьвященника мусите до крихти палити; не можна їсти її.

17 І рече Господь Мойсейові:

18 Промов до Арона й синів його: Се закон про жертву за гріх: там де заколюють жертву всепалення, заколювати меться жертва за гріх перед Господом: се велика сьвятощ.

19 Сьвященник, що приносить жертву за гріх, їсти ме її; в сьвятому місці мусять їсти її, в дворі коло соборного намету.

20 Усе, що доторкнеться до м'ясива її, освятиться; і коли бризне крові її на одержу, те, на що бризнуло, мусиш випрати на сьвятому місці.

21 І посудину глиняну, що в їй варено її, треба розбити, а коли в посудині мідяній варено її, так треба витерти й виполоскати водою.

22 Увесь музський пол у сьвященників їсти ме її: се велика сьвятощ. Ніякої ж жертви за гріх, що кров з неї вносять у соборний намет, щоб спокутувати гріх у сьвятині, не годиться їсти. На огні палити її.

7

¹ А се закон про жертву за провину; велика се съвятощ.

² На тому місці, де заколюють жертву всепалення, треба заколювати жертву за провину; і крові з неї треба набризкати на жертівник з усіх боків.

³ І весь жир треба приносити від неї, курдюк і жир, що вкриває тельбухи.

⁴ І обидві нирки, й жир, що на них, що на боках, і сальник, що на печінці: з нирками треба відділяти його.

⁵ І воскурить їх священник на жертівнику як огняну жертву Господеві: се жертва за провину.

⁶ Увесь музкий пол у священників їсти ме її; на съвятому місці треба їсти її: се велика съвятощ.

⁷ Як про жертву за гріх, так і про жертву за провину закон один. Котрий священник покутує нею гріх, тому вона буде.

⁸ І котрий священник приносить ме чию жертву всепалення, кожа з усепалення, що принесе він, буде йому, священникові.

⁹ І всякий хлібний дар, що спечено в печі, й усе зготовлене в горшку і пряжене на сковороді: священникові, що його приносить, йому воно буде.

¹⁰ І всякий хлібний дар, змішаний з олією або сухий, про всі сини Аронові буде, як про одного так і про другого.

¹¹ А се закон про жертву мирну, що приносять Господеві:

¹² Коли як подяку приносить її хто, так треба принести з жертвою подячною коржі прісні, замішані на олії, та ладки прісні, помащені олією, і муку пшеничну, замішану на олії: балабушки политі олією.

13 Опріч коржів з квашеного хліба приносити мусить свій дар, вкупі з своєю жертвою подячною мирною.

14 І приносити мусить він одно з усього того дару як жертвоприношення Господеві; се буде священникові, що бризкає кров мирної жертви, йому воно буде.

15 І м'ясиво з жертви подячної, мирної, його треба їсти в день приносин; не зоставить нічого до ранку з його.

16 А коли приніс його буде обітниця чи добровільна жертва, так того ж дня треба їсти його, а останок треба завтрішнього дня поїсти;

17 Що ж останеся з м'ясива жертви на третій день, треба спалити на огні.

18 А коли їсти муть м'ясиво з жертви мирної на третій день, не прийметься вона і ні за що поставиться тому, хто приніс її: гідота буде; і душа, що їла її, візьме на себе гріх.

19 М'ясива ж того, до котрого доторкнеться що нечистого, не треба їсти, на огні нехай згорить воно. Що ж до чистого м'ясива, то кожен чистий може їсти його.

20 А душа, що з'їла м'ясива від жертви мирної, що буде Господеві, і бувши сама нечистою, викорениться душа та зміж людей своїх.

21 І коли душа доторкнеться до чого нечистого, до нечистоти людської, чи до нечистої скотини, чи до нечистої огиди, та й попоїсть м'ясива з жертви мирної, ся душа викорениться зміж людей своїх.

22 І рече Господь Мойсейові:

23 Промов до синів Ізрайлевих і скажи: Ніякого туку товарини, чи з овечок і кіз, не їсти мете.

24 Тук із стерва і тук з того, що звір роздере, можна вам брати на потріб в усякій роботі, а їсти зовсім вам

не можна.

²⁵ Всяка бо душа, що їсть тук із скотини, котру приносять в огню жертву Господеві, викорениться зміж людей своїх.

²⁶ І ніякої крові не їсти мете по всіх осадах ваших, чи з птаства чи із скотини.

²⁷ Всяка душа, що попоїсть якої крові, тая душа викорениться зміж людей своїх.

²⁸ І рече Господь Мойсейові:

²⁹ Промов до синів Ізрайлевих і скажи: Хто приносить жертву мирну свою, мусить подати Господеві свій дар від жертви мирної своєї.

³⁰ Рука його подасть огню жертву Господеві; тук з погруддем мусить подати: погрудде, щоб принести його як жертву гойдану перед Господом.

³¹ І воскурить сьвященник тук на жертівнику, а погрудде буде Аронові й синам його.

³² А лопатку праву вашої жертви мирної отдавати мете як дар гойданий сьвященникові.

³³ Которий зміж синів Аронових приносить кров із мирної жертви і тук, тому буде лопатка права як пай.

³⁴ Погрудде бо гойданої жертви і лопатку жертвоприношення взяв я у синів Ізрайлевих від мирних жертв їх, та й оддав їх Аронові сьвященникові і синам його як вічну пайку їх від синів Ізрайлевих.

³⁵ Се пай мировання Аронові і пай мировання синам його від огняних жертв Господніх, призначений їм з того дня, як допущено їх сьвященниками до служби Господеві,

³⁶ Котрого заповідав Господь синам Ізрайлевим давати їм того дня, як помазано їх: Установа віковічня в роди ваші.

³⁷ Се закон про жертву огню, хлібну і про жертву за гріх і про жертву за провину, і про жертву

благальну і жертву мирну,

³⁸ Що заповідав Господь Мойсейові на Синай горі того дня, як велів синам Ізрайлевим приносити дари Господеві, в степу Синай.

8

¹ І рече Господь Мойсейові:

² Возьми Арона й синів його з ним і шати і миро і бичка на жертву за гріх і два барани і кошик опрісноків,

³ І збери всю громаду до входу в соборний намет.

⁴ І вчинив Мойсей, як заповідав йому Господь, і зібралась громада до входу соборного намету.

⁵ І промовив Мойсей до громади: Ось що заповідав Господь учинити.

⁶ І велів Мойсей приблизитись Аронові і синам його, та й пообливав їх водою.

⁷ І надів на його хитон, і підперезав його поясом, і окрив його верхньою ризою, і накинув на його оплічника та й підперезав його мережаною крайкою наплічника і підв'язав на йому оплічника;

⁸ І повісив на його нагрудника і положив на нагруднику урім і тумім.

⁹ І наложив кедар на голову йому, і причіпив до кедара, з переду його, золоту бляху, сьвяту диядему, так як заповідав Господь Мойсейові.

¹⁰ І взяв Мойсей мира, і помазав храмину і все, що було в ній, і осьвятити її.

¹¹ І бризнув на жертівника сім раз і помазав жертівника і всю посудину його.

¹² І злив мира на голову Аронові, та й помазав його, щоб осьвятити його.

¹³ І казав Мойсей приступити синам Ароновим, і повдягав їх у хитони, і попідперізував їх поясами,

і понакладав на них клобуки: як заповідав Господь Мойсейові.

14 І привів бичка, що на жертву за гріх; і положили Арон і сини його руки свої на голову бичка, жертви за гріх.

15 І заколов його, і взяв Мойсей крові, і положив на роги жертівника з усіх боків пучкою своєю, і розгрішив жертівника; а кров вилив до стояла жертівника і освятив його, відправивши покуту за його.

16 І взяв увесь жир, що на тельбухах, і сальник на печінці, й обидві нирки, і жир їх, і воскурив все те Мойсей на жертівнику.

17 Бичка же і шкіру його і м'ясиво його і кал його попалив на вогні за табором; як заповідав Господь Мойсейові.

18 І привів ще барана на огню жертву; і положили Арон і сини його руки свої на голову барана.

19 І заколов його, і побризкав Мойсей крові на жертівника з усіх боків.

20 А барана поділив на частки, і воскурив Мойсей голову і частки й жир; а тельбухи і ноги виполоскав у воді.

21 І пустив Мойсей димом усього барана на жертівнику: се було жертвопалення про любі пахощі, огняна жертва Господеві, як заповідав Господь Мойсейові.

22 І привів барана другого, барана посьвятного, і положили Арон і сини його руки на голову барана.

23 І заколов його, і взяв Мойсей крові та й положив на пучку правого вуха Аронові, і на великий палець руки його правої, і на великий палець ноги його правої.

24 І казав приступити синам Ароновим, і положив Мойсей крові на пучку в ушах їх правих, і на великий

палець рук їх правих, і на великий палець ніг їх, і набризкав Мойсей крові на жертівника з усіх боків.

²⁵ І взяв жир і курдюк і ввесь жир, що на тельбухах і сальник на печінці, й обидві нирки і жир їх, і лопатку праву.

²⁶ А з кошика опрісноків, що стояли перед Господом, узяв одного опріснока і одного коржа хліба олійного та й одну ладку, і положив на масні кусні і на праву лопатку;

²⁷ І передав усе разом на руки Аронові і на руки синам його, і приніс гойдану жертву перед Господом.

²⁸ І взяв те Мойсей з рук їх та й пустив з димом на жертівнику всепалення: була се жертва посьвятна на любі пахощі, огняна жертва Господеві.

²⁹ І взяв Мойсей погрудде і приніс жертву гойдану перед Господом; була се частка Мойсейова від посьвятного барана, як повелів Господь Мойсейові.

³⁰ І взяв Мойсей оливи до помазання та крові, що була на жертівнику, і покropив Арона, одіж його і одіж синів його з ним, і освятив Арона і одіж його, і синів його і одіж синів його з ним.

³¹ І рече Мойсей Аронові й синам його: Зваріть м'ясиво коло входу в соборний намет і з'їжте його там із хлібом, що в кошику для жертви посьвятної, як я велів, казавши: Арон і сини його їсти муть.

³² Останок же з м'ясива і тук мусите спалити вогнем.

³³ Від входу ж у соборний намет не відходити мете сім день, аж поки не скінчаться дні жертви посьвятної: бо сім день буде він висвячувати вас.

³⁴ Як чинив сьогодні, заповідав Господь чинити, щоб відбути покуту за вас.

³⁵ І жити мете коло входу в соборний намет і день і ніч сім діб, і пильнувати мете заповіді Господні, щоб

не померти вам; так бо наказано мені.

³⁶ І вчинили Арон і сини його все, що заповідав Господь через Мойсейя.

9

¹ І сталося на восьмий день, покликав Мойсей Арона й сини його і мужі громадські Ізрайлеві, і каже Аронові:

² Возьми про себе молоде теля на жертву за гріх та барана без скази на всепаленнє, та й принеси перед Господа.

³ А до синів Ізрайлевих промовляти меш кажучи: Возьміть козла на жертву за гріх, а теля й ягня, однолітків, без скази на жертвопаленнє.

⁴ Та бугая та барана на мирну жертву, щоб жертвувати перед Господом; і жертву хлібну, замішану на олії; сьогодні бо Господь явиться вам.

⁵ І принесли те, що повелів Мойсей, перед соборний намет, і приступила вся громада і стала перед Господом.

⁶ І рече Мойсей: Ось те, що заповідав Господь вам чинити; і явиться вам слава Господня.

⁷ І рече Мойсей Аронові: Приступи до жертівника та принеси твою жертву за гріх і жертву всепалення, і зроби покуту за себе і за людей; і жертвуй приноси людські і зроби покуту за них, як заповідав Господь.

⁸ І приступив Арон до жертівника, і заколов теля жертву за гріх, що було за його.

⁹ І подали сини Аронові кров йому, і вмочив він пальця свого в кров і положив на роги жертівника, і вилив кров до стояла жертівника.

¹⁰ А жир і нирки і сальник од печінки жертви за гріх пустив з димом на жертівнику, як заповідав Господь.

¹¹ А м'ясиво й шкіру спалив на вогні за табором.

12 І заколов всепаленне; і подали сини Аронові кров йому, і покропив нею жертівника з усіх боків.

13 І жертву всепалення подали йому, з частками її, і голову, і пустив з димом на жертівнику.

14 І виполоскав тельбухи й ноги та й пустив з димом на жертівнику.

15 І приніс жертву від людей, і взяв козла жертву за гріх, що був за людей, і заколов його, і приніс його жертву за гріх, так само як перву.

16 І приніс жертву огню і жертвував по установі.

17 І приніс жертву хлібну, і сповнив нею руки свої та й пустив з димом на жертівнику, oprіч ранішньої огняної жертви.

18 І заколов бугая, та барана, жертву мирну, що була за люде. І подали сини Аронові крові йому, і окропив нею він жертівника з усіх боків.

19 І взяв тук із бугая та з барана, курдюк і те, що вкриває тельбухи і нирки і чепець з печінки;

20 І положили тук на погрудде, і він пустив з димом на жертівнику.

21 І кусні погруддя і праву лопатку приніс Арон як гойдану жертву перед Господом, так як велів Мойсей.

22 Тоді зняв Арон руки до людей, і благословив їх; та й зійшов униз після того, як приніс жертву за гріх і жертву всепалення і жертву мирну.

23 І ввійшли Мойсей та Арон у соборний намет; і вийшли та й благословили людей. І явилася слава Господня всьому людові.

24 І вийшло поломя сперед Господа, і пожерло на жертівнику жертву всепалення й кусні жиру; і вбачали всі люде, і загукали з радощів та й попадали на лиця свої.

10

1 І взяли сини Аронові, Надаб і Абігу кожен

кадильницю свою та положили жару в них, і посипали на жар кадила та й почали приносити перед Господом огонь чужоземній, чого він їм не заповідав.

² І вийшло сперед Господа поломя та й пожерло їх, і померли вони перед Господом.

³ І рече Мойсей Аронові: Оце ж і сталося те, що глаголав Господь: В тих, що приближаються до мене, освячусь, і перед усім народом прославлюсь.

⁴ І мовчав Арон. І покликав Мойсей Мизаїла та Ельзафана, синів Узїїла, дядька Аронового, і сказав їм: Приступіть і винесіть братів ваших із сьвятині за табір.

⁵ І приступили вони, та й віднесли їх у хитонах їх за табір, як повелів Мойсей.

⁶ І рече Мойсей Аронові і Єлезарові й Ітамарові, синам його: Клубуків з голов ваших не скидайте і одежі вашої не шарпайте, щоб не померти вам, і Господь не розлютився на всю громаду; а нехай ваше братте, весь дом Ізраїлів плачуть за погорівшими огнем, що запалив Господь.

⁷ Із входу в соборний намет не виходити мете, щоб не вмерти вам; бо миропомазанне Господне на вас. І вчинили вони по слову Мойсейовому.

⁸ І рече Господь Аронові:

⁹ Вина й хмелевих напйтків не пий, ні ти сам ні сини твої з тобою, як треба вам увійти в соборний намет, щоб не вмерти вам. Установа віковична в роди ваші,

¹⁰ І щоб розбирати вам між тим, що сьвяте, і тим, що не сьвяте, між тим, що чисте, і що не чисте,

¹¹ І навчати синів Ізраїлевих всіх установ, що дав їх Господь вам через Мойсея.

¹² І рече Мойсей Аронові й Єлезарові й Ітамарові, синам його, що zostались: Возьміте приніс хлібний,

що зіставсь од огняної жертви Господньої та й їжте його прісним коло жертівника; се бо велика съвятощ.

13 І їсти мете його в съвятому місці: бо се пай твій і пай синів твоїх з огняних жертв Господеві; так бо заповідано мені.

14 Погрудде ж жертви гойданої і лопатку жертви підношеної мусите їсти на чистому місці, ти й сини твої й дочки твої з тобою: се бо пай твій і пай синів твоїх, призначений із жертв мирних у синів Ізрайлевих.

15 Лопатку жертви підношеної і грудину жертви гойданої, пускаючи з димом жир, мусите приносити вкупі з огняними жертвами, щоб гойдати їх як жертву гойдану перед Господом, і буде се тобі і сиnam твоїм з тобою пай віковичній: так бо заповідав Господь.

16 І Мойсей шукав пильно козла, що принесено як жертву за гріх, аж се його спалено. І розгнівався на Єлезара та Ітамара, синів остальніх Аронових і рече:

17 Чом не ззіли ви жертви за гріх на місці съвятому? се ж бо съвятощ між съвятощами, і він дав се вам, щоб узяли на себе гріхи громади та спокутували їх перед Господом.

18 Ось крові з неї не внесено в съвятиню; dokonьче треба було вам ззісти її в съвятині, як повелівав я.

19 І сказав Арон до Мойсея: Дивись, приносили вони сьогодні жертву свою за гріх та всепаленне своє перед Господом, і таке лучилось мені! А коли б я сьогодні їв жертву за гріх, чи гаразд воно було би в очах Господа?

20 Вислухав се Мойсей, і було се добре в очах його.

11

¹ І рече Господь Мойсейові й Аронові:

² Промовте до синів Ізрайлевих і скажіть їм: Оце така скотина, що можна вам їсти з усьої скотини, що є на землі:

³ Усяку скотину, що в неї ратиці розколені і між ратицями розколина глибока і вона ремигає, таку можна вам їсти.

⁴ Ось яких тільки неможна вам їсти з тих, що ремигають, а ратиці в них розділені: верблюда, дарма що ремигає, та ратиці у його нерозділені; нечистий він вам буде.

⁵ І крілика, що хоч і ремигає, та немає копит розділених; нечистий він вам буде;

⁶ І зайця, що ремигає, та немає ратиць розділених; нечистий він вам буде.

⁷ І свиню, що хоч у неї ратиці розколені та й зовсім розколені ратиці, але вона не ремигає; нечиста вона вам буде.

⁸ Мясива їх не їсти мете, падалі ж їх не торкати метесь; нечисті вони вам будуть.

⁹ З усього ж, що в водах, можна вам їсти: все, що має сплавки і луску, що в водах, у морях і в ріках, можна вам їсти;

¹⁰ А все, що немає сплавки і луски в морях і ріках, усе, що кишить у водах, і всяка животина, що в морю, вони будуть вам гидотою.

¹¹ І гидкі вони мусять бути вам: мясива їх не їжте і падаль їх уважайте за гидоту.

¹² Усе, що без сплавки і луски в воді, буде гидотою вам.

¹³ Оце ж ті, що вважати мете гидкими з птаства; неможна їх їсти, вони гидь: орел, коршак, і морський орел,

¹⁴ І пугач, і сокіл з пороною його,

¹⁵ І всякий ворон з пороною його.

¹⁶ І стровус, і чайка, і яструб з пороною його.

17 І сова, і рибалка та ібис,

18 І лебедь, і пеликан, і сич,

19 І бузьок і чапля з породою її, й вудвод, і нетопир.

20 Усе крилате, і ходюче на чотириох, гидота вам буде.

21 Тільки тих можна їсти зміж усьої крилатої животини, що ходить на чотирох ногах: що має литки над ногами, щоб скакати по землі.

22 Ось яких ізміж їх можна вам їсти: сарану з породою її, коники всякі, і скакуни всякі з породою їх, та хрущі всякі з породою їх.

23 А всяка инша крилата животи́на, що на чотирох ногах, буде гидотою вам.

24 І від них нечистими робити метесь: хто торкнеться стерва їх, нечистим стане до вечора.

25 І хто нести ме частку трупа їх, мусить випрати одіж свою, і буде нечистим до вечора.

26 Всяка скотина, що має ратиці та не зовсім розколені ратиці і не ремигає: гидота вам; хто торкнеться об неї, буде нечистим.

27 І все ходюче на лапах між усім животним, що на чотирох ногах, нечисте вам буде; хто торкнеться об трупа їх, буде нечистий до вечора.

28 А хто ніс їх трупа, мусить випрати одіж свою і буде нечистий аж до вечора; нечисті вони вам.

29 І сі нечисті вам з животини лазючої по землі: кріт, і миш, і ящірка з породою своєю,

30 І анака, і коах, і летах, і хомет, і хамелон,

31 Сі нечисті вам зміж усіх повзючих; хто торкнеться об них здохлих, кожен буде нечистий аж до вечора.

32 І все, на що одно з них впаде, коли воно здохле, буде нечисть; усяка посудина деревяна, чи одіж, чи шкіра, чи торба, чи знарядде яке, що ним що

робиться, треба класти в воду і будуть нечисті до вечора, а потім чисті будуть.

³³ І всяка посудина черепяна, що до неї впаде которе з них: усе, що є в ній, буде нечистим, а її треба розбити.

³⁴ І всяка їда, що їдять, коли хлюпне на неї вода з такої посудини, буде нечиста: і всякий напитек, що пють його, буде в такій посудині нечистим.

³⁵ І все, на що впаде частина трупу їх, нечистим стане; піч і припічок мусять розібрати; нечисті вони, і нечисті мусять бути вам.

³⁶ Тільки криниця та колодязь, та всякий водозбір, чисті будуть; хто ж торкнеться об їх трупа, буде нечистий.

³⁷ А коли впаде частка їх трупа на яке посіяне насінне, що треба сіяти, чисте воно.

³⁸ А коли в воді намочено насінне, та впаде частина трупа їх на його, нечистим буде воно вам.

³⁹ А коли здохне яка скотина, що можна вам їсти, хто торкнеться падла її, буде нечистий аж до вечора.

⁴⁰ І хто ніс падло її, мусить випрати одіж свою, і буде нечистий аж до вечора.

⁴¹ І кожне з гаду повзаючого по землі, се гідь; неможна його їсти.

⁴² Все що повзає на череві, і все що ходить на чотирох, і все багатоножне між всякою животиною, що повзає по землі, не їсти мете, вони бо гідота.

⁴³ Не паскудьте себе жадною повзаючою животиною, і не робіть себе нечистими через них, щоб не опоганитись вам ними.

⁴⁴ Я бо Господь, Бог ваш; тим то й освячайте себе і будьте сьвятими, я бо сьвятий. І не опоганюйте себе животиною, що повзає по землі.

⁴⁵ Я бо, Господь, вивів із Египецької землі вас, щоб

вашим Богом бути, і мусите бути сьвятими: я бо сьвятий.

⁴⁶ Се закон про скотину, і про птаство, і про всяку животину, пливаючу у воді і про животину повзаючу по землі,

⁴⁷ Щоб робити ріжницю між нечистим і чистим, і між животиною їдомою і животиною, що не можна їсти.

12

¹ І рече Господь Мойсейові: Промов до синів Ізрайлевих і кажи:

² Коли жінка буде при надії і вродить хлопятко, так нечистою буде вона сім день; як у дні нечистої недуги буде вона нечистою.

³ А восьмого дня обріжуть крайню шкірочку в його.

⁴ І трийцять три дні мусить вона пробувати в кровочищенню своїм, ні до чого сьвятого не доторкатись, і до сьвятині не приходить, покіль минуться дні очищення її.

⁵ А коли вродить дівчатко, нечистою буде два тижні, як в дні нечистої недуги своєї, і шістьдесять шість день перебувати мусить дома в кровочищенню своїм.

⁶ Як же сповняться дні очищення її, за сина чи за доньку, мусить принести ягня річняка на всепаленне та голубеня чи горлицю на жертву за гріх до входу в соборний намет сьвященникові.

⁷ І принесе він се перед Господом і відправить покуту за гріх її та й очистить од кровотоку її. Се закон для роджаючих, чи буде хлопятко чи дівчинка.

⁸ А коли не спромога її на дрібну скотину, дак мусить вона взяти пару горлиць або пару голубенят, одно про всепаленне і одного про жертву за гріх. І відбуде сьвященник покуту за гріх її і очиститься.

13

¹ І рече Господь Мойсейові та Аронові:

² Коли буде під шкірою на тілі чоловіка напухлина, чи струп чи пляма, і буде на шкірі тіла його болячка, так мусять привести його до Арона, сьвященника, або до которого з синів його, сьвященників.

³ І огляне сьвященник болячку під шкірою на тілі, і як волоссе над болячкою побіліє і болячка буде глубше як шкіра тіла, то се проказа. І оглянувши його, обявить сьвященник нечистим його.

⁴ А коли тільки пляма під кожою тіла його побіліє і не буде глибша вона як шкіра, і волоссе не побіліє, тоді зачинить сьвященник того, у кого є болячка, на сім день.

⁵ Та й огляне його сьвященник семого дня, і побачить, що болячка не змінилась, не роскинулась по шкірі, так зачинить його сьвященник на сім день удруге.

⁶ А як огляне його сьвященник семого дня удруге, і поблідла болячка і не розкинуло її по шкірі, то обявить його сьвященник чистим: се струп; і мусить випрати одіж свою, і буде чистий.

⁷ Коли ж буде розкидати струпи по кожі після того, як оглянув його сьвященник і обявив чистим, так нехай покажеться сьвященникові в друге;

⁸ Огляне ж його сьвященник, і побачить, що струп розкинувся по кожі, то нечистим обявить його сьвященник: се проказа.

⁹ Коли буде на людині проказа, так нехай приведуть її до сьвященника.

¹⁰ І огляне його сьвященник, і побачить, се пухлина біла на кожі і побілів від неї волос на кожі, і дике м'ясиво на пухлині,

¹¹ То се проказа застаріла на кожі тіла його, і

нечистим обявить його сьвященник; і зачинить його, бо людина нечиста.

12 Коли ж обкине кожу проказа і вкриє проказа всю кожу недужого з голови до ніг, куди б і не глянули очі сьвященника;

13 І сьвященник огляне його, і бачить, що проказа все тіло його вкрила, так обявить людину чистою; коли вся вона побіліла, то людина чиста.

14 Коли ж показується на їй дике м'ясиво, людина нечиста.

15 І як побачить сьвященник дике м'ясо, то нечистою обявить людину; м'ясо дике нечисте: се проказа.

16 Коли ж зміниться м'ясиво дике й стане біле, так мусить людина показатися сьвященникові;

17 І огляне її сьвященник, та й побачить що болячка білою стала: то чистим обявить сьвященник того, в кого болячка: він чистий.

18 Так само, коли буде боляк на тілі, під шкірою його, та й загоїться,

19 А на місці боляка зробиться пухлина біла, чи біло-червонява пляма, то має показатися сьвященникові;

20 І огляне його сьвященник, та й побачить, що воно глибше кожї і волос на йому взявся білим, так нечистим обявить його сьвященник: се недуга прокази, що показала в болячці.

21 І огляне людину сьвященник, та й побачить, що нема на кожї волосу білого і пляма не нижше кожї, так зачинить людину сьвященник на сім день.

22 А коли розкинеться пляма по кожї, то нечистим обявить його сьвященник: се хвороба.

23 Коли ж на своєму місці останеться пляма, не розкинувшись, так се пруг чиряка; і чистою обявить людину сьвященник.

24 Або коли на кожї тіла буде опечина від огню, і зробиться з опечини пляма біло-червонява або біла,

25 І огляне людину сьвященник, і побачить, се побілів волос на плямі і на погляд вона глибше від кожї, то се проказа; вона взялась на опечинї, і нечистою обявить людину сьвященник: се болячка прокази,

26 А як огляне її сьвященник, і побачить, що нема на плямі білого волосся, та не глибше кожї вона, та блїда, так зачинить людину сьвященник на сім день.

27 І огляне її сьвященник на семий день; коли роскинулось по кожї, так нечистою обявить людину сьвященник: се болячка прокази.

28 Коли ж на свойму місці останеться пляма, і не розкинуло її по кожї і сама блїда, так се пухлина опеченого місця, і чистою обявить людину сьвященник; бо се пруги опеченого місця.

29 І коли в чоловіка чи в жінки яка болячка на голові чи на бородї,

30 І сьвященник огляне, та й побачить, що вона глибше від кожї і на їй волоссе жовтовате, тонке, то нечистою обявить людину сьвященник: се пархи, се проказа на голові, чи на бородї в людини.

31 І як огляне сьвященник паршиву болячку, та й побачить, що вона не глибше кожї і нема на їй чорного волосу, так зачинить сьвященник паршивого на сім день.

32 І коли огляне сьвященник паршиву болячку семого дня, та й побачить, що не роскинуло пархи, і нема на них волосу жовтявого, і на погляд пархи не глибші від кожї,

33 То нехай обстрижеться; але пархів нехай не стриже; і сьвященник зачинить на сім день удруге.

34 І огляне сьвященник пархи на семий день, та

й побачить, що не розкинулись пархи по кожі, і на погляд не глибше вони кожі, так обявить людину чистою сьвященник; і випере вона одіж свою, та й буде чиста.

35 А коли після того, як очиститься, стане розкидати пархи по кожі,

36 І сьвященник огляне його, та й побачить, що пархи розкинулись по кожі, то не буде сьвященник шукати волосу жовтявого: нечиста се людина.

37 А коли, на його погляд, пархи остались на місці, і волос чорний поріс по них, то вигоїлась людина з пархів; чиста вона, і чистою обявить її сьвященник.

38 Так само коли в чоловіка чи в жінки появляться на кожі тіла їх пліші, біляві плями,

39 І сьвященник огляне їх, та й побачить, що на кожі тіла їх бліді, біляві плями, то се лишай, що показався на кожі: се чиста людина.

40 А коли в кого повилазить волоссе, то лисоголовий він: він чистий.

41 І коли вилізе волоссе спереду на голові, то він лисий: чист він.

42 Коли ж на лисині передній або задній будуть біло-червонясті пліші, то се проказа на передній або задній лисині в його.

43 І огляне його сьвященник, і побачить, що напухлина недуги біло-червоняста на лисині його передній або задній така, якою показується проказа на кожі тіла,

44 То він чоловік прокажений: нечистий він, і сьвященник мусить обявити його зовсім нечистим: язва його на голові його.

45 І одіж прокаженого, в кого недуга, мусять порозбирати, і голова його мусить бути непокрита, і по бороду мусить він закутатись, і кричати ме він: нечистий, нечистий!

46 Докіль болість його, буде він нечистим; він нечистий: самотою жити мусить він; за табором оселя його.

47 Коли й на одежині буде яка зараза, на вовняній, чи на одежині льнаній;

48 Чи на основині, чи на переплітці* льняній чи вовняній, чи на смушах, чи на якій кожушині,

49 І чи буде зараза зеленява, чи червоняста на одежині, на шкірі, чи на основині, чи на переплітці, чи на якій роботі кожушній, се хвороба прокази, і мусять показати сьвященникові.

50 І огляне сьвященник заразу, та й зачинить те, на чому хвороба, на сім день.

51 І коли побачить заразу семого дня, що вона розкинулась по одежині, чи по основині, чи по переплітці, чи по шкірі, та що ні було б зроблене із шкіри, се хвороба та пожираюча проказа: се язва, нечисте воно.

52 І мусить спалити одежину, чи основину, чи переплітку, чи вовняне, чи льняне, чи яка б ні була робота шкіряна, що зараза на ній: бо се проказа пожираюча: на вогні мусять спалити.

53 А як огляне сьвященник, і побачить, що проказа не розкидається по одежині, чи по основі, чи по переплітці, чи по якій роботі шкіряній,

54 То звелить сьвященник, щоб випрали те, на чому зараза, та й зачинить його на сім день у друге.

55 І огляне сьвященник, після того, як виперуть, і побачить, що незмінилась видом проказа, хоч і не розкинулась, то нечисте воно; в огні спалити мусиш його: струпішіє воно, чи на лицевій чи на виворітній стороні.

56 А коли огляне сьвященник, і побачить, що зараза поблідля після прання, так мусить віддерти її від

* 13:48 тканю.

одежини, чи від шкіри, чи від основини, чи від переплітки.

⁵⁷ Коли ж покажеться вона знов на одежині, чи на основині, чи на тканю, чи на якій роботі шкіряній, то се повстаюча зараза; на огні мусиш те спалити, на чому зараза;

⁵⁸ Одежину ж, чи основину, чи переплітку, чи яку роботу шкіряну мусиш випрати. Коли зараза минеться, так випрати вдруге, і буде чисте.

⁵⁹ Се закон про хороби прокази на вовняній одежині, чи на льняній, чи на основині, чи на втоці, чи на якій роботі шкіряній, щоб обявити їх чистими або нечистими.

14

¹ І рече Господь Мойсейові:

² Се буде законом для прокажених в день очищення його,

³ Приведуть його до сьвященника, і вийде сьвященник геть із табору, і огляне сьвященник, і побачить, що вигоїлась проказа в прокаженого.

⁴ І звелить сьвященник взяти для того, хто має очиститись, пару птиць живих і чистих і дерева кедрового та кармазину й гисопу.

⁵ І звелить сьвященник заколоти одну птицю в черепяній посудині над живою текучою водою.

⁶ Живу ж пташку візьме і дерево кедрове й кармазин і гисоп та й умочить все те і живу пташку в кров зарізаної пташки над живою водою.

⁷ І бризне на того, хто очищається од прокази, сім раз, та й обявить його чистим, і випустить живу пташку в поле.

⁸ І повибирає той, хто очищається, одіж свою, і обстриже волоссе на собі, і сам викупається в воді; і

він чистий. А тоді вже можна йому прийти в табір, та мусить прожити знадвору намету свого сім день.

⁹ І станеться на седмий день, що обстриже він волоссе на собі і бороду свою й брови свої. Все волоссе на собі мусить пообстригати; і повипирає одіж свою, і викупає все тіло своє в воді, і стане чистий.

¹⁰ А на восьмий день візьме двойко ягнят без скази й одно ягня, овечку однолітку без скази та три десятині ефи муки на приніс, змішаної з олією, та один лог олії.

¹¹ І поставить сьвященник, котрий очищає, людину що очищається, і се все перед Господом коло входу в соборний намет.

¹² І візьме сьвященник ягня одно та й принесе його як жертву за провину з логом* олії, і принесе їх як жертву гойдану перед Господом.

¹³ І заколе ягня в тому місці, де заколюють жертву за гріх і жертву всепалення, в місці сьвятому; бо як жертва за гріх, так буде і жертва за провину сьвященникові; велика сьвятощ.

¹⁴ І візьме сьвященник крові з жертви за провину, та й положить на пучку правого вуха в того, що очищається і на великий палець на правій нозі його.

¹⁵ І візьме сьвященник од лога олії та й налле собі на ліву долоню.

¹⁶ І вмочить сьвященник палець свій правий в олію, що в лівій долоні його, та й бризне олії пальцем своїм сім раз перед Господом.

¹⁷ З олії ж, що зісталась в руці його, дасть сьвященник на пучку правого вуха того, кого очищає, і на великий палець правої руки його і на великий палець правої ноги його, і на кров із жертви за провину.

* **14:12** з літрою.

18 Що ж зістанеться олії, що в руці священника, вилле він на голову тому, кого очищає, і спокутує священник гріхи його перед Господом.

19 І принесе священник жертву за гріх і спокутує гріхи того, кого очищає од нечисті його; а потім заколе жертву всепалення.

20 І принесе священник жертву всепалення і жертву хлібну на жертівнику. І так спокутує священник гріхи його; і стане той чистий.

21 А коли він убогий і не спроможеться, так візьме одно ягня на жертву за провину і жертву гойдану, щоб спокутувати гріх свій, та десятину муки, перемішану з олією, на хлібну жертву, та лог олії;

22 Та пару горлиць або пару голубенят, по спроможі своїй, і буде одно про жертву за гріх, а друге про всепалення.

23 І принесе їх на восьмий день свого очищення священникові до входу в соборний намет перед Господом.

24 І візьме священник ягня, що на жертву за провину, та лог олії, і принесе священник жертву гойдану перед Господом.

25 І заколе ягнятко, що на жертву за провину, і візьме священник крові від жертви за провину, і положить на пучку правого вуха в того, кого очищає і на великий палець на руці його правій, і на великий палець на носі його правій.

26 І зілле священник олії на ліву руку свою;

27 Та й бризне священник правим пальцем своїм олії, що на лівій долоні його, сім раз перед Господом.

28 З олії ж, що зісталась на долоні його, положить священник на пучку правого вуха в того, кого очищає, та на великий палець на правій руці його, та на великий палець на правій носі його, на місце крові жертви за провину.

29 Що ж останеться олії на долоні священника, вилле він тому, кого очищає, на голову, і спокутує священник за його перед Господом.

30 І принесе той одну з горлиць або з голубенят, на що спроможеться,

31 По спромозі: одно як жертву за гріх, а друге на всепаленне вкупі з хлібною жертвою. І відбуде священник покуту за того, кого очищає, перед Господом.

32 Се закон про того, хто хорий від прокази, хто очищаючись не спроможеться на те, що приписано.

33 І рече Господь Мойсейові:

34 Як прийдете в Канаан землю, що сам я наділю вам у державу, і як нашлю болячки заразливі в будинки землі тої, що буде ваша.

35 Мусить прийти той, чий будинок, й обявити священникові так: щось таке, наче проказа, виявилось у мене в будинку.

36 І звелить їм священник очистити будинок, перш ніж увійде священник оглядати болячку, щоб не стало нечистим усе в будинку, а потім увійде священник, щоб оглянути будинок.

37 І огляне він, та й побачить, що зараза на стінах у будинку: западини зеленяві або рудяві, і на погляд вони глибше стіни,

38 То вийде священник із будинка до входу в будинок, і замкне будинок на сім день.

39 І вернеться священник смого дня та й огляне, і се роскидується зараза по стінах у будинку,

40 То скаже священник повиймати камінне, що на йому зараза, та й викинути за городом, у місце нечисте.

41 А будинок скаже обшкробати в середині по всіх боках будинка, і висиплуть обшкробану глину за

городом, на місце нечисте.

42 І наберуть іншого каміння та й принесуть замість викинутого каміння, і візьмуть іншої глини та й обкинуть будинок.

43 Коли ж ізнов покажеться зараза, та й стане розростатись в будинку послі того як виймуть каміння та обшкробають будинок та обкинуть його глиною,

44 Тоді ввійде съвященник та й огляне; а коли побачить, що порозкидало заразу по будинку, то се в'їдлива проказа на будинку: нечистий він.

45 І велить зруйнувати будинок, камінне його, дерево його і всю глину його, та й повиносити за город, у місце нечисте.

46 Хто ж приходив у будинок якого дня, як замкнено його, буде нечистий аж до вечора.

47 А хто спав у будинку, мусить випрати одіж свою, і хто їв у будинку, мусить випрати одіж свою.

48 Коли ж прийде съвященник та й огляне, і се не розкидає нечисті по будинку послі того, як обкинуто будинок глиною, так чистим обявить съвященник будинок: вигоїлась бо зараза.

49 Та мусить він принести на очищення будинка дві птиці та дерева кедрини і кармазину й гисопу.

50 І заріже одну птицю в посудині черепаній над водою текучою;

51 І візьме дерево кедрину і гисоп і кармазин і птицю живу, та й умочить їх у кров птиці зарізаної, та в текучу воду, та й покропить будинок сім раз.

52 І очистить будинок птичою кровю й водою текучою і птицею живою й деревом кедриною й гисопом і кармазином;

53 І випустить він птицю живу за городом у поле. І так спокутує він будинок, і буде він чистий.

54 Се встанова про всякі болячки заразливі і про пархи.

55 І про заразу на одіж і будинки, і про опухлину й про солуди й про плями, щоб навчати, в які дні будуть обявляти нечистим і в які обявляти чистим. Се встанова на проказу.

15

1 І рече Господь Мойсейові та Аронові:

2 Промовте до синів Ізрайлевих і кажіть їм: Як буде в кого течи з тіла його, через течиво своє він стане нечистим.

3 І се буде нечисть його в течиві його, чи то випускає тіло течиво своє, чи задержує тіло течиво своє, се нечисть.

4 Усяке ложе, що на його лягає течивний, буде нечисте, і всяка річ, що на неї сідає він, буде нечиста.

5 І хто торкнеться об ложе його, мусить випрати одіж свою та викупатись у воді, і буде нечистим до вечора.

6 І хто сів на знарядде, що на йому седів течивний, мусить випрати одіж свою та викупатись в воді, і буде нечистим до вечора.

7 І хто торкнеться об тіло течивого, мусить випрати одіж свою та викупатись у воді, і буде нечистим до вечора.

8 І коли плюне течивий на чистого, той мусить випрати одіж свою, та викупатись у воді, і буде нечистим до вечора.

9 І всяке сідало на возі, що їхав на йому течивий, буде нечисте.

10 І кожне, що торкнеться об що б ні було спід його, нечисте буде до вечора.

11 А хто таке підніме, мусить випрати одіж свою, і буде нечистим до вечора. І до кого торкнеться

течивий не обмивши рук, мусить випрати одіж свою, та викупатись у воді, і буде нечистий до вечора.

12 І ту посудину черепяну, що до неї торкнеться течивий, мусять розбити, а всяку посудину деревяну мусять вимити в воді.

13 І коли течивий очищається від течива свого, нехай одлічить собі сім день про своє очищення, і мусить випрати одіж свою, і викупати тіло своє в воді текучій, і стане чистий.

14 А на восьмий день візьме він собі пару горлиць, або пару голубенят і принесе перед Господа до входу в соборний намет, і оддасть їх сьвященникові.

15 І принесе їх сьвященник одно на жертву за гріх, а друге на всепаленне, і спокутує сьвященник його перед Господом від течива його.

16 А коли в кого буде стікати сімя, мусить він викупати в воді все тіло своє, і буде нечистим до вечора.

17 І всяку одежину, і всяку шкіру, що капнуло на неї текуче сімя, нехай виперуть у воді, і нечистими будуть ті речі до вечора.

18 І коли з жінкою ляже чоловік течивий сімям, то вони мусять скупатись у воді, і будуть нечистими до вечора.

19 І коли буде течиво в жінки, та буде кров течивом на тілі в неї, сім день мусить вона бути відлученою в нечистоті своїй; і кожне, хто торкнеться до неї, нечисте буде до вечора.

20 І все, на що ляже вона в нечистоті своїй, нечистим буде, і все, на чому вона сяде, нечистим буде.

21 І кожен, хто торкнеться об постель її, мусить повипирати одіж свою, і викупатись у воді, і нечистим буде до вечора.

22 І кожне, що торкнулось об яку річ, що на ній седіла вона, мусить випрати одіж свою та викупатись у воді, і нечистим буде до вечора.

23 І коли б що небудь було на постелі чи на речі, що на ній седіла вона, коли хто торкнеться об його, нечистим буде воно до вечора.

24 Коли ж хто ляже з нею, на йому буде нечисть її, і нечистим буде він до вечора, а всяке ложе, що на його ляже вона, буде нечистим.

25 Так само жінка, коли буде в неї кровотіч кілька днів позачас нечистоти її, чи то коли буде в неї кровотіч, як минув час нечистоти її, тоді буде у всі дні нечистого течива свого відлучена як в дні нечистоти своєї; нечиста вона.

26 Всяке ложе, на котре лягає вона по всі дні течива свого, буде про неї як ложе чищення її; і всяка поставина, що на ній сідає вона, нечиста буде, як в час чищення її.

27 І кожне, хто торкнеться їх, нечистим буде, і мусить випрати одіж свою та викупатись у воді, і нечистим буде до вечора.

28 А коли одужає вона від кровотічі своєї, нехай одлічить собі сім день, і потім чистою стане.

29 І візьме собі на восьмий день пару горлиць або пару голубенят і принесе їх сьвященникові до входу в громадський намет.

30 І принесе в жертву сьвященник одно на жертву за гріх, а друге на всепаленне. І так спокутує сьвященник за неї перед Господом задля нечистого течива її.

31 Сим робом будете ви держати синів Ізрайлевих оддалеки від їх нечистоти, щоб не вмирати їм у нечистоті своїй, опоганюючи виталище моє, що посеред них.

32 Се закон про течивого, і про того, в кого сімя

стікає, що робить його нечистим,

³³ І про ту, що нездужає від чищення свого, і про тих, у кого течиво, чоловік чи жінка, і про чоловіка, що лягати ме з нечистою.

16

¹ І рече Господь Мойсейові по смерті двох синів Аронових, як померли наблизившись перед Господа.

² І рече Господь Мойсейові: Промов до Арона, брата твого, щоб не входив по всяк час у сьвятині за завісу, перед віко, що на скрині, щоб не вмерти йому; в хмарі бо обявляться буду над віком.

³ От з чим входить мусить Арон у сьвятиню: з бичком про жертву за гріх та з бараном про всепаленне.

⁴ Сьвященний хитон льняний надівати мусить і спідня одежа льняна мусять бути на тілі його, і поясом льняним підперізуватись мусить, і завивало льняне мусить навивати: се одіж сьвята; і скупає у воді тіло своє і вдягнеться.

⁵ А від громади синів Ізрайлевих візьме двох козлів на жертву за гріх, та одного барана на всепаленне.

⁶ І принесе Арон бичка як жертву за гріх, що буде за него, та й спокутує за себе і за дім свій.

⁷ І візьме обох козлів і поставить їх перед Господом до входу в громадський намет.

⁸ І кине Арон жереб про обох козлів: один жереб про Господа, а один жереб на відпущенне.

⁹ І приведе Арон козла, що на його випав жереб про Господа, і принесе його як жертву за гріх.

¹⁰ А козла, що на його впаде жереб на відпущенне, поставить живого перед Господом, щоб спокутувати на йому та пустити його в степ.

11 І принесе Арон бичка, що на жертву за гріх, і що за него буде, і спокутує за себе і за дім свій, та й заколе бичка, що на жертву за гріх, і що буде за него.

12 І візьме він кадильницю повну жару з жертівника перед Господом і набере повні руки пахущого кадила, на дрібно стовченого, та й понесе за завісу.

13 І посипле кадило на жар перед Господом, щоб хмара з кадила вкрила віко, що на свідчення, щоб не вмерти йому.

14 І візьме крові з бичка, та й бризне з пальця свого на віко, спереду, на схід сонця; а перед віком бризне сім раз кровю з пальця свого.

15 І заколе козла про жертву за гріх, що буде за людей, і внесе кров його за завісу, і чинити ме з кровю його так само, як чинив з кровю бичка, і бризне на віко нею і перед віком.

16 І відправить покуту за святиню задля нечистот у синів Ізрайлевих, і задля переступів їх по всім гріхам їх; і те ж саме вчинить про соборний намет, що між ними, серед нечистот їх.

17 Тільки ж нікого щоб не було в соборному наметі, коли він увійде покутувати в святині, аж коли вийде. І так відправить він покуту за себе і за дім свій і за всю громаду Ізрайлеву.

18 І вийде до жертівника, що веред Господом, і відправить покуту за його; і візьме крові з бичка й крові з козла, та й положить її на роги жертівника з усіх боків.

19 І бризне на його крові пальцем своїм сім раз, і очистить його та освятить його від нечистот синів Ізрайлевих.

20 А як скінчить покуту за святиню, і за соборний намет, і за жертівник, так приведе козла живого.

21 І положить Арон обидві руки свої на голову козла

живого та й признає над ним всі беззаконня синів Ізрайлевих і всі переступи їх, по всім гріхам їх; і положить їх козлові на голову, та й випустить його рукою певного чоловіка в степ.

22 І понесе козел на собі все беззаконьство їх у землю безлюдну; і випустить він козла в степ.

23 І ввійде Арон у соборний намет і поздіймає одіж льняну, що понадівав, як входив у сьвятиню, та й покладе її там.

24 І викупає в воді тіло своє в місці сьвятому, та й надіє одіж свою; і вийде він та й принесе всепаленне своє і всепаленне людське, і спокутує за себе і за людей.

25 А тук жертви за гріх пустить з димом на жертівнику.

26 А той, хто вів козла на відпущенне, мусить свою одіж випрати і тіло своє у воді скупати; потім можна йому ввійти в табір.

27 А бичка, що на жертву за гріх, і козла, що на жертву за гріх, котрих кров внесено в сьвятиню на спокутованне, винесуть геть із табору, та й спалять на вогні шкіри їх, і м'ясиво їх і кал їх.

28 А той, хто палити ме їх, нехай повипирає одіж свою та скупає в воді тіло своє; а потім можна йому ввійти до табору.

29 І буде установою вам віковічною: Семого місяця, на десятий день місяця, будете впокорювати душі ваші, і нічого не робити, чи землянин, чи чужинець, що пробуває між вами.

30 У той бо день покутувати ме сьвященник за вас, щоб очистити вас; будете чисті перед Господом од усіх провин ваших.

31 Субота на спочинок буде про вас, і мусите впокорювати душі свої: установка віковічня.

32 Буде ж покутувати такий сьвященник, що його

помазано, і що сьвятять його, щоб служив сьвящену службу намість отця його; вдягати меться він в шати льняні, сьвященні шати;

³³ І покутувати ме за сьвятину, і за соборний намет, і за жертівник відправить покуту, і за сьвященників і за весь люд громадський, зробить покуту.

³⁴ І буде се в вас установою віковичною, щоб роблено покуту за синів Ізрайлевих, за всі провини їх раз в рік. І вчинив Мойсей так, як заповідав йому Господь.

17

¹ І рече Господь Мойсейові:

² Промов до Арона та до синів його і скажи їм: Ось що заповідав Господь глаголючи:

³ Хто б то ні був із дому Ізрайлевого, що заколов би вола, чи ягня, чи вівцю, чи козу в таборі, або хто б заколов за табором,

⁴ Та не приніс його до входу громадського намета на жертву Господеві перед храминою Господньою, тому чоловікові буде полічена кров за гріх: кров пролив він, і викорениться чоловік той зміж людию свого;

⁵ Се длятого, щоб сини Ізрайлеві приносили жертви свої, що заколюють їх у чистому полі, щоб вони подавали їх Господеві до входу в громадський намет сьвященникові, та заколювали їх як жертви мирні Господеві.

⁶ І кропити ме сьвященник кровю на жертівник Господень коло входу в соборний намет і пускати ме з димом тук про любі пахощі Господеві.

⁷ І не приносити муть уже потім жерти ідолам, з котрими блудно ходять. Установою віковичною буде се їм у роди їх.

8 І промовиш їм іще: Хто б то ні був, чи з дому Ізрайлевого, чи з приходнів, що між вами, що приносити ме всепаленне чи жертву,

9 І не подасть до входу в громадський намет на приніс Господеві, викорениться чоловік той із між людей своїх.

10 І хто б то ні був із дому Ізрайлевого, чи з приходнів, що пробувають між вами, хто їсти ме яку б то ні було кров, проти людини, що їсть кров, поверну лице моє і викореню її зміж людей.

11 Бо в крові душа тіла, і призначив я її для жертівника, щоб роблено покуту за душі ваші; кров бо се, що чинить покуту за душу.

12 Тим же то глаголав я Ізрайлевим синам: Ні одна душа зміж вас нехай не їсть крові; і приходень, що пробуває між вами, нехай не їсть крові.

13 І хто б то ні був між синами Ізрайлевими, чи між приходнями, що між вами, що вловить животину чи птицю яку, що їдять, мусить вицідити кров її, і засипати її землею.

14 Бо душа кожного тіла: кров його, се душа його; і сказав я Ізрайлевим синам: Крові з усякого тіла щоб ви не їли, бо душа кожного тіла се кров його; кожен, хто з'їсть її, викорениться.

15 І всякий хто їсти ме або трупа, або те що звів розідре, чи землянин, чи приходень, мусить випрати одіж свою та викупатись у воді, і нечистий буде він до вечора; тоді ж стане чистий. Коли ж не повипирає її і не скупається, так нести ме на душі гріх свій.

18

1 І рече Господь Мойсейові:

2 Промов до синів Ізрайлевих і скажи їм: Я Господь, Бог ваш.

³ Не будете ви ходити робом Єгипецької землі, де ви жили, і не будете ходити робом Канаан землі, куди приведу вас; і по установам тамешнім не будете жити.

⁴ Суди мої сповняйте і установ моїх пильнуйте, щоб ходити в них. Я Господь, Бог ваш.

⁵ І будете сповняти установи мої й суди мої, котрі сповняючи, чоловік жити буде. Я Господь.

⁶ Ніхто не буде наближуватись до родички, щоб відкрити наготу її. Я Господь.

⁷ Нагоди батька і матері не відкривати меш; вона мати твоя, не відкриєш нагоди її.

⁸ Нагоди жінки батькової не відкривати меш; нагота се батька твого.

⁹ Нагоди сестри твоєї, дочки батька твого, або дочки матері твоєї, що родилась дома, чи осторонь родилась, не відкривати меш нагоди її.

¹⁰ Нагоди дочки сина твого, чи дочки твоєї дочки не відкривати меш; бо се твоя нагота.

¹¹ Нагоди дочки в жінки батька твого, що родилась від батька твого, та що сестра тобі, нагоди її не відкривати меш.

¹² Нагоди сестри батька твого не відкривати меш; вона родичка батька твого.

¹³ Нагоди сестри матері твоєї не відкривати меш; бо вона родичка матері твоєї.

¹⁴ Нагоди брата батька твого не відкривати меш: до жінки його не наближишся, вона тітка тобі.

¹⁵ Нагоди невістки твоєї не відкривати меш: вона жінка сина твого, не відкривати меш нагоди її.

¹⁶ Нагоди жінки брата твого не відкривати меш; се нагота брата твого.

¹⁷ Нагоди молодиці і дочки її не відкривати меш; дочки в сина її і дочки її не брати меш, щоб відкрити наготу її: родичі вони: се діло соромне.

18 І жінки в купі з сестрою не брати меш, щоб ревнувала, як відкривати меш наготу її коло неї за життя її.

19 І до молодиці в дні чищення її не наближувати мешся, щоб відкрити наготу її.

20 А з жінкою ближнього твого не злягати мешся, щоб вийшло сімя, та й опоганитись тобі із нею.

21 І сімя твого не оддаси провести через огонь ради Молеха, і не паскудити меш імени Бога твого. Я Господь.

22 І з музьким полом не зляжешся, як злягаєш з жінкою; гидота бо се.

23 І ні з якою скотиною не зляжешся, та й опоганишся нею; і молодиця нехай не становиться перед скотиною, щоб злучитись; се огидне паскудство.

24 Не поганьтесь нічим сим: бо сим усім опоганились народи, що їх виганяю поперед вами.

25 І спаскуджено землю, і покарав я провину її, і земля викинула осадників своїх.

26 Тим же то допильновуйте установ моїх і присудів моїх, і не чиніте ні однієї з гидот сих, ні земляне, ні приходні, що пробувають між вами.

27 Усі бо гидоти сі чинили осадники землі сієї, що були перед вами, і спаскуджено землю;

28 Щоб не викинула вас земля, як опаскудите її, так як викинула народа, що був перед вами:

29 Бо кожне, хто чинити ме що з тих гидот, — душі, що се зроблять, викореняться із між людей своїх.

30 Оце ж допильновуйте заповідей моїх, щоб не витворяли огидних привичок, що витворялись перед вами, та й щоб не опаскудились ними. Я Господь, Бог ваш.

19

¹ І рече Господь Мойсейові:

² Промов до дітей Ізрайлевих і скажи їм: Сьвятими ви мусите бути; я бо сьвятий, Господь, Бог ваш.

³ Матері своєї й батька свого кожне мусить боятись; і суботи мої пильнуйте. Я Господь, Бог ваш.

⁴ Не обертайтеся до ідолів, і литих богів собі не робіте. Я Господь, Бог ваш.

⁵ І як приносите мете жертву мирну Господеві, то приносіть її, щоб з'єднати собі благословенне.

⁶ В день, як будете приносити жертву, і другого дня можна вам їсти її; а що зостанеться на третій день, те спалити треба на вогні.

⁷ Коли ж би ззіли на третій день, так се гидь, не буде вона до вподоби.

⁸ І хто їв її, візьме на себе провину: бо сьвятиню Господню зневажив, і викорениться душа та зміж людей своїх.

⁹ І коли справляєте жнива на землі вашій, то не дожинати меш до країв поля твого і не збирай колосся, що попадало.

¹⁰ Так само з виноградника твого не збирати меш грони до посліднього, а грони, що попадали, не збирати меш; для вбогого і приходня покинеш їх. Я Господь, Бог ваш.

¹¹ І не будете красти, ні ошукувати, ні брехати одно на одного.

¹² І не божити метесь імям моїм лъживо; бо зневажиш імя Бога твого. Я Господь, Бог ваш.

¹³ Не тіснити меш ближнього твого, і не грабувати меш. Не зоставляти меш у себе на ніч до ранку наймитової плати.

¹⁴ Не лаяти меш глухого, а перед сліпим не класти меш нічого, об що можна спотикнутись, а мусиш

боятись Бога твого. Я Господь.

¹⁵ Не кривдити мете на суді, і не потурати мете вбогому, і не вважати меш на особу багатого. По правді будеш судити ближнього твого.

¹⁶ Не будеш обмовляти між людьми твоїми, і не вставати меш на життя ближнього твого. Я Господь.

¹⁷ Не будеш ненавидіти брата твого в серці твому. Докори поважно ближнього твого, щоб не бути тобі винуватим за гріх його.

¹⁸ Не мстити мешся і не ворогувати меш проти синів люду твого, а мусиш любити ближнього твого, як себе самого. Я Господь.

¹⁹ Установ моїх мусите пильнувати. Не злучувати меш твоєї скотини двох пород. Не засівати меш ниви своєї двома насіннями, і не вдягати мешся в одежину із двоякого ткання.

²⁰ І коли хто зляжеться з жінкою, а вона заручена рабиня, та зовсім не викуплена, анї випущена на волю, скарані будуть обоє; не смертю, бо вона не на волі.

²¹ А він мусить принести жертву за провину до входу в соборний намет, барана як жертву за провину;

²² І відправить сьвященник покуту за гріх його жертвуючи барана перед Господом; і проститься йому гріх його, що ним провинив.

²³ Як же прийдете в країну та понасаджуєте дерева про харчуванне, то вважайте перві плоди їх нечистими; три роки вони будуть про вас необрізаними, не їсти мете плоду з них;

²⁴ На четвертому ж році посьвятите все, що вродить на їх, на хвалу Господеві: Я Господь Бог ваш.

²⁵ А на пятій рік можна їсти, що вродить на них, і се буде ваша користь.

26 Не їсти мете нічого з кровю. Не будете ні ворожити ні замовляти.

27 Не підстригати мете кругом потилиці вашої, і не псувати меш краю бороди твоєї.

28 І не будете робити нарізок задля мерця на тілі своїм, і не будете наколювати письма на собі. Я Господь.

29 Не погань дочки твоєї, допускаючи її до блудування; ато стане блудувати земля та й сповниться розворотом.

30 Субіт моїх пильнуйте і перед сьвятинею моєю благовійте. Я Господь.

31 Не вдавайтесь до закланателів, і до ворожбитів; не шукайте їх, щоб не опаскудитись вам від них. Я Господь, Бог ваш.

32 Перед сивим волосом уставати мусиш і шанувати лице старого, і бояти мешся Бога твого. Я Господь.

33 І коли пробувати ме в тебе приходень у землі вашій, не тіснити меш його.

34 Як землянин мусить бути приходень ваш, що пробуває між вами, і любити мусиш його, як себе самого; приходнями бо ви були в землі Египецькій. Я Господь, Бог ваш.

35 І не кривдите мете в суді, в мірі, у вазі, і в насипу;

36 Вірна вага, вірне камінне вагове, вірна ефа і гин вірний буде у вас. Я Господь, Бог ваш, що вивів вас із Египецької землі.

37 І мусите пильнувати усіх установ моїх, і всіх присудів моїх, і сповняти їх. Я Господь.

20

1 І рече Господь Мойсейові:

2 Промов до синів Ізрайлевих: Хто б ні був зміж синів Ізрайлевих, чи з приходнів, що пробуває в

Ізраїля, такий, що оддавати ме насінне своє Молехові, скарати його смертю; люде країни тієї мусять побити його каміннемъ.

³ І сам я поверну лице моє проти чоловіка того, і викореню його зміж людей його; бо дітей своїх він оддав Молехові, щоб опаскудити імя сьвятині моєї.

⁴ Коли земляне заплющать очі свої на того чоловіка, як оддавати ме з дітей своїх Молехові, та й не схоче стратити його,

⁵ Так поставлю моє лице проти чоловіка такого, і проти роду його, та й викореню його й усіх, що блудували слідом за ним, щоб слідом за Молехом блудувати; викореню їх зміж людей їх.

⁶ І душа, що обернулась до закленателів мертвих і до ворожбитів, щоб слідом за ними блудувати, оберну лице моє проти душі тієї, та й викореню її спроміж люду її.

⁷ Осьвячуйте ж себе й бувайте сьвятими, бо я, Господь, Бог ваш.

⁸ І пильнуйте установ моїх, і сповняйте їх. Я Господь, що осььвятив вас.

⁹ Бо кожний, хто лає батька свого й матір свою, того мусять скарати смертю; батька свого й матір свою лаяв, кров його на йому.

¹⁰ І коли чоловік робить перелюб із заміжною жінкою, коли робить перелюб з жінкою ближнього свого, смертю мусять скарати перелюбника й перелюбницю.

¹¹ І такий, що лежати ме з батьковою жінкою; наготу батька свого відкрив він, обое їх смертю карати муть; кров його на обох їх.

¹² І такий, що лежати ме з невісткою своєю, смертю скарати мусять їх; огидно опоганили себе; кров їх на них.

13 І коли чоловік з чоловіком зляжеться, так як злягається з жінкою, гидоту вкоїли обоє; смертю мусять їх скарати; кров їх на них.

14 А коли чоловік бере жінку собі й матір її, се плюгаство; огнем нехай спалять і його і їх, щоб не було розвороття між вами.

15 І як чоловік зляжеться із скотиною, смертю такого мусять скарати, а скотину мусите вбити.

16 І жінка, що наблизиться до якої скотини, щоб злучитись з нею, вбити мусиш їх, жінку й скотину; мусять вони згинуту, бо кров їх на них.

17 І коли чоловік возьме сестру свою, дочку батька або дочку матері своєї, та й побачить наготу її, а вона побачить наготу його; паскудний се вчинок, і викоренять їх обох перед очима всього люду їх; наготу сестри своєї відкрив; мусить понести кару за гріх свій.

18 І як чоловік ляже з жінкою під час недуги її, та й одкриє наготу її, криничину її одкрив, і вона відкрила криничину крові своєї; обох їх викоренити зміж людей їх.

19 І нагоди в сестри матері твоєї і сестри батька твого не відкривати меш; бо хто се зробить, той відкриє родичку свою; нехай вони гріх свій несуть.

20 І коли чоловік ляже з жінкою дядька свого, наготу дядька свого відкрив він; понесуть вони кару за гріх свій, бездітними помруть.

21 І коли возьме чоловік жінку брата свого, то се нечисть; наготу брата свого відкрив; бездітними помруть.

22 Оце ж пильнуйте моїх установ, і всіх присудів моїх, і сповняйте їх, щоб не звергла земля вас, де приведу вас жити.

23 І не ходіте в установах народів, що перед вами

проганяти му; бо все те коїли вони, та й поробились гидкими мені.

²⁴ І казав я вам: Ви візьмете займище їх, і я оддам вам в державу землю текущу молоком та медом. Я Господь, Бог ваш, що вас повилучував із народів.

²⁵ Оттим же то розбирайте між скотиною чистою й нечистою, і між птаством чистим і нечистим, і не робіте себе гидкими скотом і птаством і всім, що метушиться на землі, що я вилучив вам як нечисте.

²⁶ І будете ви передо мною святими, я бо святий, я Господь, і я вилучив вас ізміж інших народів, щоб ви були моїми.

²⁷ Оце ж коли чоловік або жінка будуть заклинати помершого або ворожити, то нехай скарають їх смертю; каміннем нехай побють їх; кров їх на їх.

21

¹ І рече Господь Мойсейові: Промов до святих, синів Аронових, і скажи їм: Ніхто з них нехай не опоганює себе, доторкаючись до помершого з людей своїх;

² Тільки хиба що се родина його, серцем близька йому: мати його, та батько його, та син його, та дочка його, та брат його,

³ Та сестра його дівиця, що близька йому і що не було в неї чоловіка: задля них можна святих опоганитись, доторкнувшись.

⁴ Нехай не опоганює себе, як громадський муж між народом своїм, доторкаючись до помершого якого, щоб не стати нечистим.

⁵ Не робити муть святих лисини на голові в себе і краю борід своїх не стригти муть, і на тілі в себе нарізок не робити муть.

⁶ Святими мусять бути перед Богом своїм, і не зневажать імени Бога свого, вони бо приносять

огняну жертву Господню, хліб Бога свого; тим і мусять бути сьвятими.

⁷ Блудниці або обезчещеної не брати собі муть за жінку і роздвеної з чоловіком своїм жінки не брати муть; сьвятий бо сьвященник перед Богом своїм.

⁸ І вважай його за сьвятого, він бо хліб Бога твого приносить. Сьвятим він буде про тебе: бо я сьвятий, Господь, що сьвятить вас.

⁹ І коли дочка в котрого сьвященника обезчестить себе, ставши блудницею, то обезчестила вона тим батька свого; огнем треба спалити її.

¹⁰ А великий сьвященник між братами своїми, той, що на голову йому злито миро, і що осьвячено його, щоб надіти сьвяті шати, не буде відкривати голови своєї, і не дерти ме він одіжи своєї.

¹¹ І до жадного мерця не приступати ме; ні задля батька свого, ні задля матері своєї не буде опоганювати себе.

¹² І нехай не виходить із сьвятині, і не зневажає сьвятині Бога свого; бо посьвят помазання Божого на йому. Я Господь.

¹³ І мусить він діву за жінку собі брати.

¹⁴ Вдовицю й розвідку і збезчещену, і блудницю, сих не брати ме, а діву з земляцтва свого мусить взяти за жінку.

¹⁵ І не збезчестить він свого насіння в земляцтві своїму; я бо Господь, що сьвятить його.

¹⁶ І рече Господь Мойсейові:

¹⁷ Промов до Арона і скажи: Хто б ні був із насіння твого в родах їх, що в його хиба в тілі, нехай не приступає, щоб приносити хліб Бога свого;

¹⁸ Кожен бо, в кого є хиба яка, такому не можна приступити, чи сліпий чоловік буде, чи кульгавий, чи кирпатий, чи нечумазний,

19 Або такий, в кого переломлена нога, чи переломлена рука,

20 Чи горбатий, чи миршавий, чи з більмами на очах, чи коростявий, чи лишаяватий, чи з роздавленими яйцями.

21 Кожний з роду Арона, сьвященника, у кого на тілі хиба яка, не може приступити, щоб приносити огняні жертви Господні; сказа у його, не приступати ме, щоб приносити хліб Бога свого.

22 Хліб Бога свого в сьвятині від великої сьвятощі і від сьвятощі можна йому їсти;

23 Тільки до зависи нехай не приступає, і до жертівника нехай не приступає, бо в його сказа на тілі, так щоб не зневажив сьвятині моєї: я бо, Господь, осьвячую її.

22

1 І рече Господь Мойсейові:

2 Промов до Арона й до синів його, щоб оглядно держали себе перед сьвятими приносами синів Ізрайлевих, що посьвячують для мене, та не зневажали імени сьвятині моєї. Я Господь.

3 Скажи їм: Хто б то ні був у ваших родах, кожен з насіння вашого, що приступати ме до сьвятощів, що посьвячують сини Ізрайлеві Господеві, а нечисть його буде на йому, викорениться душа та від лица мого. Я Господь.

4 І кожний з насіння Аронового прокаженний, або течивий, не їсти ме сьвятих приносів, аж стане чистим. А хто торкнеться такого, що через трупа став нечистим, або такого в кого стїкає насінне;

5 Або хто торкнеться об повзаючу животину, через котру стане нечистим, або об чоловіка, через котрого стане нечистим від якої нечистоти, що на йому:

6 Хто торкнеться об їх, нечистим стане до вечора; і неможна йому їсти святаго, але він мусить викупати тіло своє в воді.

7 А зайде соньце, то чистим стане; і можна йому потім їсти святе, бо се хліб його.

8 Падла й що звір розідре, не їсти ме, щоб неопоганитись. Я Господь.

9 І сповняти муть повеління мої, щоб не взяти на себе гріха і не смерти за те, що зневажать їх. Я Господь, що святить їх.

10 І ніякий приходень не їсти ме святаго; хто в комірні в священника або наймит його, неможна йому їсти святаго.

11 А коли священник купить раба за срібло, можна йому їсти з того; і ті, що родились у домівці його, можуть їсти.

12 І коли дочка священника буде за приходнем, то не їсти ме жертви, святаго приношення.

13 Коли ж дочка священника повдове чи розведеться з чоловіком, і дітей в неї нема, і вернулась вона в домівку батька свого, як замолоду, батьківський хліб їй можна їсти. Ніякому ж приходневі не можна їсти його.

14 І коли хто ненароком з'їсть святаго, нехай до його надбавить п'ятину того тай оддасть священникові вкупі з святим.

15 І нехай ніхто не зневажає нічого святаго в синів Ізрайлевих, що приносять Господеві.

16 І сим робом не беруть на душу гріха, що їдять святощі їх. Я бо Господь, що освячую їх.

17 І рече Господь Мойсейові:

18 Промов до Арона й до синів його і до всіх синів Ізрайлевих, і скажи їм: Хто б то ні був із дому Ізрайлевого, чи з приходнів в Ізраїлі, що приносити ме жертву свою, чи по якій обітниці своїй, чи по

добрій волі приносять дари Господеві на всепаленне,

¹⁹ То, щоб залюбки було воно прийнято, треба приносити без скази, самця із скотини чи з овечок чи з кіз.

²⁰ Нічого, що має хибу, не приносити мете його; бо не буде на благоволенне Боже про вас.

²¹ І хто приносить жертву мирну Господеві, щоб сповнити обітницю, чи то приніс добровільний, із скоту або з овечок: без скази мусять бути про благоволенне; не має бути жадної хиби в йому.

²² Сліпого або зраненого, або надверезеного, або таке, що болячки в його, або коростявого, або паршивого, такої животини не приносити мете Господеві і не подавати мете їх на огняну жертву на жертівник.

²³ А бика або барана, в якого один член або за довгий або за короткий, такого можна тобі принести як дар добровільний; але на обітницю не годиться таке.

²⁴ І животини, в якій яйці роздавлені або розбиті, або вирвані або вирізані, не приносити мете Господеві, і в землі вашій не чиніте такого.

²⁵ І з рук чужениць не приносити мете хліб Бога вашого зо всього того; бо на всьому тому надверезенне і сказа їх; не будуть вони у благоволенне Боже про вас.

²⁶ І рече Господь до Мойсея, кажучи:

²⁷ Теля, чи ягня, чи козля, як вродиться, так нехай пробуде сім день при матері своїй; а з восьмого дня і потім буде залюбки на жертву всепалення Господеві.

²⁸ Чи то буде корова, чи вівця, не будете заколювати її одного дня разом з маленьким її.

²⁹ І як приносити мете жертву подячну Господеві, то приносить її так, щоб була Богу залюбки про вас:

30 Того самого дня треба з'їсти її; не залишайте нічого до ранку. Я Господь.

31 І пильнуйте заповідей моїх і сповняйте їх. Я Господь.

32 І не зневажати мете імені святого мого, щоб святим бути мені серед синів Ізрайлевих. Я Господь, що святить вас,

33 Що вивів вас із Єгипецької землі, щоб бути вам Богом. Я Господь.

23

1 І рече Господь Мойсейові:

2 Промов до синів Ізрайлевих та скажи до них: Се свята Господні, що обявите їх зборами святими; мої празники, такі:

3 Шість день можна вам робити діло, а смого дня субота на спочинок, святій збір. Ніякого діла не робити мете. Спочинок се про Господа по всіх осадах ваших.

4 Ось свята Господні, святі збори, що будете скликати їх призначеного часу:

5 Первого місяця, на четирнайцятий день місяця, між двома вечорами, паска Господеві.

6 А на п'ятнайцятий день того ж місяця свято опрісноків Господеві; сім день опрісноки їсти мете.

7 На первий день святі збори будуть у вас. Ніякої роботи не робити мете.

8 Та приносити мете огню жертву Господеві сім день; на семей день святі збори, ніякої роботи не робити мете.

9 І рече Господь Мойсейові: Промов до синів Ізрайлевих і кажи до них:

10 Як прийдете в землю, що я оддаю вам, і жати мете жниво її, так мусите подавати снопа первоплоду жнива вашого священникові;

11 І принесе він снопа перед Господом, щоб залюбки прийнято від вас; на другий день після суботи принесе він його.

12 І дня того, як будете приносити снопа, мусите жертвувати ягня без скази, однолітка на всепаленне Господеві,

13 І хлібну жертву його: дві десятині ефи муки, змішаної з олією; огняна жертва Господеві, пахощі любі; і жертву ливну його: вина четвертину гина.

14 Ні хліба, ні зерна піджареного, ні зерна сирого не їсти мете до того самого дня, поки не принесете жертівного дару Богу вашому: Устав се віковичний в родах ваших в усіх осадах ваших.

15 І будете лічити собі від другого дня послі суботи, від того дня, як принесли снопа в жертву гойдану, сім повних тижнів.

16 До другого дня послі семої суботи відлічите собі пятьдесят днів; та й принесете нову хлібну жертву Господеві.

17 Із осад ваших подасьте два хліби на гойдану жертву; із двох десятин ефи муки пшеничної вони будуть, квашеними спечені будуть; як первоплід Господеві.

18 І принесете з хлібом семеро ягнят без скази однолітків, та бичка одного, та два барани, на огняну жертву Господеві будуть вони, та жертву хлібну і жертву ливну до них: огняна жертва, любі пахощі Господеві.

19 І принесете козла одного на жертву за гріх та двоє ягнят однолітків на жертву мирну.

20 І священник принесе їх з первоплодом хлібним та з двома ягнятами як жертву гойдану перед Господом; святе вони будуть Господеві про священника.

21 І обявите того ж самого дня, святі збори будуть

в вас. Ніякої роботи не робити мете. Установа віковичня в усіх осадах ваших.

22 І як збираєте жниво в своїй землі, так не дожинати меш країв поля твого, і колоссе, що попадає, не збирати меш. Убогому та захожому залиши їх. Я Господь, Бог ваш.

23 І рече Господь Мойсейові:

24 Промов до синів Ізрайлевих і скажи: Місяця сегого, на первий день місяця, мусить у вас бути відпочинок, споминки гуку рогового, святий збір.

25 Ніякої роботи не будете робити, а приносити огняні жертви Господеві.

26 І рече Господь Мойсейові:

27 А десятий день того сегого місяця буде день примирення. Святі збори будуть у вас, і будете впокорювати душі ваші й приносити огняні жертви Господеві.

28 І ніякої роботи не робити мете в той самий день; бо се день примирення, щоб робити покуту за вас перед Господом, Богом вашим.

29 Тим же то всяка душа, що не впокорювати меться того дня, викорениться зміж люду свого.

30 І всяка душа, що робити ме яке б то ні було діло в той день, викореню ту душу зміж люду її.

31 Ніякого діла не робити мете: установа віковична в роди ваші по всіх осадах ваших.

32 Суботою на спочинок він буде в вас, і будете впокорювати душі ваші; з вечора девятого дня того місяця, від вечора до вечора, будете святкувати соботу вашу.

33 І рече Господь Мойсейові:

34 Промов до синів Ізрайлевих і скажи: На п'ятнадцятий день сего місяця сегого свята кучок, сім день Господеві.

35 Первого дня сьвяті збори. Ніякої роботи не робити мете.

36 Сім день приносити мете огнюну жертву Господеві; восьмого дня будуть сьвяті збори, і принесете огнюну жертву Господеві: се сьвяточні сходи́ни, не робити мете жадної роботи.

37 Се празники Господні, що звати мете сьвятими зборами, щоб приносити огняні жертви Господеві, жертву всепалення і жертву хлібну, жертву заколену і ливну, кожне свого дня:

38 Опріч собіт Господніх, і опріч приносів ваших, та й опріч усіх обітниць ваших, і опріч добровільних дарів ваших, що даєте Господеві.

39 А на пятнайцятий день семого місяця, як позбираєте врожда́й із землі, сьвяткувати мете сьвято Господне сім день; у первий день буде відпочинок і в восьмий день відпочинок.

40 І поберете собі віття з гарного дерева, гілля пальмового, і гілля широколисто́го дерева, та вербового, що понад бурчаками, і веселити метесь перед Господом, Богом вашим, сім день.

41 І сьвяткувати мете се сьвято Господеві сім день що року: установа вікові́чна в роди ваші; семого місяця сьвяткувати мете се.

42 У кучках жити мете сім день; кожен землянин Ізраїльський жити ме в кучках;

43 Про те, щоб знали роди ваші, що в кучках оселив я синів Ізраїлевих, як вивів їх з Египецької землі. Я Господь, Бог ваш.

44 І обьявив Мойсей сьвята Господні перед синами Ізраїлевими.

24

¹ І рече Господь Мойсейові:

² Скажи синам Ізрайлевим принести тобі олії оливної, забиваної, чистої на світло, щоб без перестанку горіли лампи.

³ З надвору завіси свідчення в соборному наметі ставляти ме їх Арон з вечора до ранку перед Господом повсячасно: установа віковичня в роди ваші.

⁴ На світільнику чистому ставляти ме лампи перед Господом повсячасно.

⁵ І візьмеш муки пшеничної та й спечеш із неї дванайцять коржів; по дві десятині ефи нехай буде в одному коржі.

⁶ І покладеш їх двома рядами, по шість до ряду, на чистому столі перед Господом.

⁷ І класти меш на кожен ряд їх ладан чистий, щоб на хлібі він був часткою на спомин, на огню жертву Господеві.

⁸ Що соботи приготувляти ме його перед Господом од синів Ізрайлевих на ознаку віковичнього завіту.

⁹ І буде він Аронові й синам його, і їсти муть вони його в св'ятому місці; бо се про них св'ята над св'ята із огняних жертв Господніх: установа віковичня.

¹⁰ І вийшов син якоїсь Ізраїльки; се був син одного Єгиптія посеред синів Ізрайлевих, і почав сваритись в таборі син Ізраїльки з одним чоловіком Ізраїльським.

¹¹ І хулив син Ізраїльської жінки імя Боже, та й кляв його. І приведено його до Мойсея. Імя матери його Селомита Дибріївна, з роду Данового.

¹² І віддано його під сторожу, щоб обявлено їм волю Господню.

¹³ І рече Господь Мойсейові:

¹⁴ Виведи поганьця геть з табору, і нехай усі хто чув, покладуть руки свої на голову йому, та й нехай вся громада вбє каміннем його.

¹⁵ До синів же Ізрайлевих промовиш і скажеш: Хто б то ні був, що клясти ме Бога свого, гріх свій він нести

ме.

16 А хто хулить імя Господнє, того зараз скарати смертю, уся громада мусить окаменувати його; чи приходень, чи землянин: як скаже хулу на імя Господнє, мусить вмерти.

17 І хто вбє яку людину, і того скарати смертю.

18 А хто вбив скотину, мусить вернути за неї: життя за життя.

19 І хто вшкодить ближнього свого, що він учинив, те й йому нехай учинять.

20 Перелом за перелом, око за око, зуб за зуб: як він ушкодив людині, так і йому нехай ушкодять.

21 Тим же то хто вбив скотину, мусить вернути за неї, а хто вбив людину, мусить бути вбитий.

22 Одно право буде в вас, як для приходня, так і для землянина; я бо Господь, Бог ваш.

23 І промовив Мойсей синам Ізрайлевим, що мусять вони вивести поганця геть із табору та й закидати каміннем; і вчинили сини Ізрайлеві так, як заповідав Господь Мойсейові.

25

1 І рече Господь Мойсейові:

2 Промов до синів Ізрайлевих і скажи їм: Як прийдете в землю, що я оддаю вам, так мусить земля сьвяткувати соботу Господеві.

3 Шість літ засівати меш поле твоє, і шість літ обрізувати меш виноградник твій, і збирати меш уроджай землі.

4 Семей же рік буде субота на відпочинок землі, субота Господеві; поля твого не засівати меш і виноградника твого не обрізувати меш.

5 Що само собою послі жнив твоїх уродить, не жати меш, грон у винограднику твому необрізаному не збирати меш; рік відпочинку буде про землю.

6 І буде субота землі на харч про вас, тобі й слугі твому, і рабині твої, і наймитові твому, і комірникові твому, що в тебе пробуває;

7 І скотині твої, і звірині, що на землі твої, буде весь урожай її на харч.

8 І лічити меш собі сім собітніх років, сім раз сім літ, так що час сімох собітніх років буде тобі сорок і девять років.

9 І прикажеш трубити в трубу місяця семого на десятый день; в день премиренья прикажеш трубити в труби по всій землі вашій.

10 І съвяткувати мете пятидесятий рік, і оголосите волю по країні всім осадникам її. Гучний рік се буде в вас, і вертати ме кожний з вас в державу свою, і кожний до роду свого вертати мете.

11 Яко ювілейний рік буде в вас пятидесятий рік. Не будете сіяти, ні збирати того, що само вродиться, і не збирати мете з виноградника непідрізуваного;

12 Бо се ювілейний рік: съвятим він мусить бути в вас; просто з поля їсти мете урожай його.

13 В ювілейний рік мусить кожний вертати до свого маєтку.

14 А коли що продаєш ближньому твому, чи купуєш із руки в ближнього твого, не будете тиснути один в одного.

15 Вважаючи на лічбу років послі ювілейного року, будеш купувати в ближнього твого, по лічбі жнивних років продавати ме він тобі.

16 Чим більше років, тим більшу ціну поставиш йому, і чим менше років, тим меншу ціну поставиш йому; бо лічбу жнив продає він тобі.

17 Тим же то не будете вимагати надто один в одного, а боятись Бога твого; Я бо Господь, Бог ваш.

18 І будете сповняти встанови мої і пильнувати присудів моїх, і жити мете на землі з упокоєм.

19 І давати ме земля плоди свої і їсти мете до наситу, і жити мете на їй з упокоєм.

20 І коли казати мете: Що їсти мемо семого року? Ми ж не сіємо і не збираємо вроджаю нашого,

21 Я посилати му благословенне моє на вас в році шестому, щоб зродило на три роки;

22 І як посієте на восьмий рік, то їсти мете ще з попереднього вроджаю; аж до девятого року, покіль прийде вроджай його, їсти мете з попереднього.

23 А землі не продавати мете на віки, бо земля моя; приходні бо і комірники ви в мене.

24 Тим же по всій землі вашої власності мусите дозволяти викуп землі.

25 Коли з'убожіє твій брат і продасть свою власність, то нехай прийде купець, його близький родич, і викупить, що продав брат його.

26 А коли нема в людини такого, щоб викупив, та руки його зароблять, і стане за що викупити,

27 Так мусить порохувати роки проданого й вернути лишне чоловікові, якому продав, і вернеться так до власності своєї.

28 Коли ж руки його не придбають, щоб стало чим заплатити йому, так нехай продане буде в руці того, хто купив, до ювілейного року, і буде воно вільне в ювілейному році, і вернеться йому власність його.

29 І коли хто продасть хату в утвердженому місті, так можна йому викупити її до кінця року від часу продажі.

30 Цілий рік можна йому викупити її. Коли ж не викуплять до кінця повного року, так буде хата, що в утвердженому місті, на завсіди власність того, хто купив її, в роди його; не буде вільною ювілейного

року.

31 Хати по селах, що неутверджені навкруги, будуть нарівні з полями землі; буде для них право викупу, і в ювілейному році виходити муть вільними.

32 Що ж до міст Левітів, та хат по містах їх, по всяк час можна викуплювати Левітам.

33 А коли ніхто з Левітів не викупить, так у ювілейному році буде вільна продана хата в місті власності його; хати бо в містах Левітів їх власність між синами Ізрайлевими.

34 І оболоня кругом міст їх не можна продавати, бо се власність їх віковічня.

35 І коли зубожіє брат твій і він опустить руки при тобі, мусиш допомогти йому; як приходень і комірник, жити ме при тобі.

36 Не брати меш із його чиншу і лихви, а будеш боятись Бога твого щоб можна жити братові твому при тобі.

37 Грошей не позичати меш йому на чинш, і не давати меш йому поживи на лихву.

38 Я Господь, Бог твій, що тебе вивів із Єгипецької землі, щоб оддати вам Канаан землю, і бути в вас Богом.

39 І коли з'убожіє твій брат при тобі і продасться тобі, не поставиш його до невольничої роботи;

40 Як наємник, як комірник мусить він бути при тобі; до ювілейного року робити ме в тебе.

41 І вийде на волю від тебе й діти його, та й вернеться до родини своєї, і до батьківщини своєї вернеться.

42 Вони бо слуги мої, що вивів я із Єгипецької землі; неможна продавати їх, як продають невольників.

43 Не панувати меш над ними жорстоко, і мусиш боятись Бога твого.

44 Що ж до раба твого і до рабині твоєї, що буде в тебе; нехай будуть із народів, що кругом вас; від них будете купувати рабів і рабинь.

45 Так само й з дітей комірників, що пробувають у вас, можна вам купувати із їх родини, що при вас, котру породили вони в землі вашій; і будуть вони вам у власність,

46 І зоставляти мете їх дітям вашим після вас, щоб мали їх як власність. Ті служити муть на віки; над братами ж вашими, синами Ізрайлевими, не панувати мете жорстоко один над другим.

47 І коли руки чужениці або комірника твого придбають яке добро, а брат твій з'убожіє при йому та й продасться чужому або комірникові твому, чи кому з родини чужениці,

48 Так послі того, як він продався, мати ме право викупу свого; одному з братів його можна викупити його.

49 Або син дядька його викупить його, або хто з найближшої родини його нехай викупить його; або коли руками що заробить, сам нехай викупиться.

50 І полічиться він з тим, хто купив його, від року продажі до року ювілейного, а ціна, за котру продався, буде відповідна лічбі років; як наємник полічить він йому дні свої.

51 Коли ще багацько років, то мусить вернути відповідний викуп свій із грошей, що за них куплено його;

52 Коли ж мало зостанеться років до року ювілейного, так нехай розлічиться з ним: відповідно до років своїх верне викуп свій.

53 Як наємник буде він із року в рік при йому; не панувати ме він над ним жорстоко перед очима твоїми.

54 І коли не викупиться таким робом, так вийде на

волю в році ювілейному, сам і діти його з ним.

⁵⁵ Бо мої раби сини Ізрайлеві, вони мої раби, що я вивів їх із Єгипецької землі. Я Господь, Бог ваш.

26

¹ Не будете робити собі балванів, ні вирізувати образів, ні ставити стовпів, і каменів з образами не ставляти мете в землі вашій, щоб перед ними бити поклони. Я Господь, Бог ваш.

² Собити мої мусите держати, і в сьвятині благовіти. Я Господь.

³ Коли будете ходити в установах моїх і будете заповіді мої хоронити і сповняти,

⁴ То давати му вам дощі у свій час, і родити ме земля жниво своє і дерево приносити ме плоди свої.

⁵ І час молочення тревати ме в вас до збору виноградини, а збір виноградини тревати ме до сійби; і їсти мете хліб ваш до наситу і жити мете з упокоєм у землі вашій.

⁶ І дам я мир в країні, і лежати мете собі, і ніхто не буде непокоїти вас; і вигублю хижого звіра в країні, і меч не проходить ме по землі вашій.

⁷ І будете гонити ворогів ваших, і падати муть вони од меча перед вами.

⁸ І пятеро вас гнати ме сотню, а сотеро вас гнати ме десять тисяч, і падати муть вороги ваші од меча перед вами.

⁹ І обернусь до вас, і страшними зроблю вас, і намножу вас, і держати му завіт мій з вами.

¹⁰ І будете їсти давнолітні плоди, і прятати давнолітне перед новим.

¹¹ І поставлю храмину мою посеред вас, і не гидувати ме вами душа моя;

¹² І ходити му проміж вами, і буду вашим Богом, а ви будете моїм людом.

13 Я Господь, Бог ваш, що вас вивів із Єгипецької землі, щоб ви не були підневолені їм; і розірвав я завори ярма вашого, і дав вам ходити випроставшись.

14 Коли ж не послухаєте мене і не будете сповняти всіх заповідей моїх,

15 і коли зневажите установи мої, і гордувати ме душа ваша присудами моїми, так що не сповняти мете всі заповіді мої і зломите заповіт мій;

16 Так я зроблю те саме з вами: я допущу на вас страх, сухоти і пропасницю, від якої почорніє в очах і душа зомліє; і сіяти мете марно насінне ваше, вороги бо ваші пожеруть його.

17 І поставлю лице моє проти вас, і побють вас вороги ваші; і запанують над вами ненавидники ваші, і втікати мете, хоч ніхто не буде гонити за вами.

18 Коли ж і тоді не послухаєте мене, так усемеро побільшу кари ваші за гріхи ваші.

19 І зломлю пиху потуги вашої, і зроблю небо над вами як залізо, а землю вашу як мідь.

20 І будете марнувати силу вашу, і не давати ме земля ваша жнива свого, а дерево на полі вашому не давати ме плоду свого.

21 А коли йти мете проти мене й не схочете слухати мене, так усемеро побільшу кари за гріхи ваші.

22 І пуцу звіріну польову на вас, що вигубить дітей ваших, і пожере скотину вашу, і вас поменьшить, та й опустіють шляхи ваші.

23 Коли ж і після сього не покаєтесь та йти мете проти мене,

24 Так і сам я йти му проти вас, і сам я побю вас усемеро за гріхи ваші.

25 І допущу на вас меча, що помститься за завіт; а коли позабираєтесь у городи ваші, то пішлю морову

кару серед вас, і віддам вас в руки ворогові.

²⁶ Як зломлю підпору вашу, хліб, тоді пекти муть хліб ваш десятеро молодиць в одній печі, і віддавати муть вам хліб після ваги; і ви їстимете, та й не найдати метесь.

²⁷ Коли ж і після сього не послухаєте мене да йти мете проти мене,

²⁸ Так у палкому гніву йти му проти вас, і карати му вас усемеро за гріхи ваші.

²⁹ І їсти мете тіло синів ваших, і тіло дочок ваших їсти мете,

³⁰ І зруйную високості ваші, і розібю стовпи ваші соняшні, та й кину трупа вашого на трупа ідольського, і гидувати ме душа моя вами.

³¹ І зроблю городи ваші пустками, і спустошу сьвятощі ваші, і не прийму любих пахощів ваших.

³² І спустошу країну вашу, так що й вороги ваші з'жахнуться, що пробувають у їй.

³³ І самих вас розпорошу проміж народами, і з мечем пожену за вами; і опустіє земля ваша, а городи ваші обернуться в руїну.

³⁴ Тоді буде субота на землі по всі дні опустіння її, а ви самі опинитесь у землі ворогів ваших; тоді лежати ме земля облогом, і втішати меться своїми суботніми часами.

³⁵ По всі дні опустіння свого спочивати ме вона, через те, що не віддихала в суботи ваші, як жили ви на їй.

³⁶ А хто останеться з вас, на того серце наведу страх в землі ворога його: і гнати ме його шелест летючого листу, і втікати ме, як втікають від меча, і падати ме, хоч ніхто не гнати меться за ним.

³⁷ І будуть падати одно через другого, наче перед мечем, хоч ніхто не гнати ме їх; і не буде в вас снаги, щоб остоятись перед ворогами вашими.

38 І погибнете між народами, і пожере вас ворожа земля;

39 Хто ж останеться з вас, ті потануть в беззаконнях своїх по ворожих землях, і в беззаконнях батьків своїх вкупі з ними.

40 І будуть тоді признаватись вони в беззаконнях своїх і в беззаконнях батьків своїх, котрими спроневірились мені, та що йшли проти мене,

41 Та, що й я йшов проти них, і загнав їх у землю ворогів їх. А коли тоді впокориться необрізане серце їх, і вони спокутують беззаконня свої,

42 То я спогадаю завіт мій з Яковом, і також завіт мій з Ізааком, і завіт мій з Авраамом спогадаю, і землю спогадаю.

43 Бо опустіє після них земля, і втішати меться соботніми часами своїми в час опустіння свого без них; самі ж вони приймати муть кару за беззаконня свої, через те, так через те, що судами моїми погордували і душа їх установами моїми гидувала.

44 Тільки ж і тоді, як пробувати муть вони в землі ворогів своїх, не відкину їх від себе і не зогиджу їх собі так, щоб їх вигубити та зломити завіт мій з ними; я бо Господь, Бог їх.

45 Ні! Спогадаю задля їх же самих завіт мій з предками їх, що вивів їх із Єгипецької землі перед очима народів, щоб їх Богом бути. Я Господь.

46 Се установи, й присуди, і закони, що постановив Господь проміж собою й синами Ізрайлевими на Синай горі, через Мойсея.

27

1 І рече Господь Мойсейові:

2 Промов до дітей Ізрайлевих і скажи їм: Коли хто nebude робить обітницю, то по цінуванню твому нехай будуть посьвячені душі Господеві.

³ Цінування ж твоє нехай буде: Чоловіка од двацятьох років і до шістьдесятьох ціна його пятьдесять секлів срібла, по секлям сьвятині.

⁴ А як жінка, то буде ціна твоя трийцять секлів;

⁵ А як од пяти років до двацяти років, так ціна твоя для музького полу буде двацять секлів, а для женського у трийцять секлів;

⁶ А як од одного місяця до пятьох років, так ціна твоя буде для хлопчика пять секлів, а ціна твоя для дівчатка три секлів срібла;

⁷ А як же кому шістьдесять років або він старший, так ціна твоя, коли се чоловік, пятнайцять секлів, а як жінка, десять секлів.

⁸ Коли ж той, що робить обітницю, не спроможеться дати по твоєму цінуванню, так поставити його перед сьвященником, і цінувати ме його сьвященник; по мірі того, що може дати той, хто робить обітницю, нехай цінує його сьвященник.

⁹ А коли се скотина, з тих, що приносять в жертву Господеві, так усяке, що буде дане Господеві, сьвятим стане.

¹⁰ Нехай не переміняє її і не міняє ситу на захарчовану, чи захарчовану на ситу; а коли ж таки замінить скотину за скотину, так і ся й та стануть сьвятими.

¹¹ А коли буде яка нечиста скотина, що не приносять в жертву Господеві, так нехай поставить скотину перед сьвященником,

¹² Та й оцінить сьвященник, чи годиться вона, чи не годиться.

¹³ Як оцінить її сьвященник, так і мусить бути. Коли ж би хто схотів викупити її, так нехай додасть п'ятину до ціни твоєї.

¹⁴ І коли хто присьвятить дім свій, як сьвятиню Господеві, оцінить його сьвященник, чи годиться, чи

ні.

15 Як сьвященник оцінить, так воно й мусить бути. Коли ж той, хто присьвятив, та схоче викупити дім свій, так мусить додати ще п'ятину гроша по цінуванню твому, і буде його.

16 А коли частину поля свого присьвячує хто Господеві, так оціниш по мірі висіву його. За один гомер висіву ячменю ціна п'ятьдесять секлів срібла.

17 Коли від ювілейного року присьвятить поле своє, зостанеться воно по цінуванню твому.

18 А коли по ювілейному році присьвятить поле своє, так сьвященник полічить йому гроші, по мірі літ, що осталися до ювілейного року, і се буде убавлено від ціни твоєї.

19 Коли ж той, хто присьвятив, та схоче викупити поле, так наддати мусить п'ятину срібла по цінуванню твому, і останеться воно за ним.

20 А коли не викупить поля, або продасть поле другому чоловікові, так неможна буде знов викупити його;

21 І буде поле, як вийде вільне в ювілейному році, сьвяте Господеві, як поле присьвячене; буде воно сьвященникові як власність його.

22 А коли присьвятить Господеві поле куплене, що не належить до власного поля його,

23 Так нехай полічить йому сьвященник, скільки по цінуванню його виходить до ювілейного року; і віддасть він цінуванне твоє того дня, яко сьвяте Господне.

24 В ювілейному році вернеться поле знов до того, в кого він купив його, до того, чия земля властиво була.

25 А всяка ціна твоя буде секлями сьвятині; дваццять гер на одну секлю.

26 Тільки первака від скотини, що вже

як первородний належиться Господеві, не присвячувати ме ніхто.

²⁷ Коли ж скотина нечиста, так мусить викупити її по цінуванню твому, наддавши до неї п'ятину; як же не викупить, так продасться вона по цінуванню твому.

²⁸ Тільки все обречене, що хто присвятив Господеві, усе, що його, чи людина, чи скотина, чи поле його власності, неможна продавати ні викуплювати; все що обречене, пресвяте Господеві.

²⁹ Усе присвячене, що буде присвячене від людей, не можна викупити; заколене мусить бути.

³⁰ І всяка десятина на землі, від насіння землі, від плодів з дерева, буде Господеві; сьвяте Господеві.

³¹ Коли ж хто схоче викупити яку десятину свою, так п'ятину її мусить ще додати до неї.

³² А всяка десятина з буйної і дрібної скотини, з усього, що проходить під палцею пастуха, десята скотина буде сьвятим Господеві;

³³ Нехай не розбирають, чи годиться чи не годиться, і нехай не переміняють її; коли ж таки перемінять, так і вона сама й та, що нею замінено, стане сьвятим Господеві; не можна її викупити.

³⁴ Се заповіді, що заповідав їх Господь Мойсейові про синів Ізрайлевих на Синай горі.

Біблія

The Holy Bible in Ukrainian, Bob Jones University 1996

copyright © 1996 Bob Jones University

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Bob Jones University

The Ukrainian Version of the Bible. Copyright © 1996 Bob Jones University. Use of the work for profit making purposes is expressly forbidden. This work may not be copied or reproduced in any way for the purpose of profitable business ventures. Its publication has been financed on a nonprofit basis for the express purpose of propagating the gospel of the Lord Jesus Christ. Nonprofit uses of the material for the exclusive purpose of propagating the gospel of the Lord Jesus Christ are expressly permitted provided that the work is in no way modified and provided that those who use it hold strongly to the doctrines of the verbal plenary inspiration of the Bible, the deity and humanity of the virgin-born Son of God, the Lord Jesus Christ, the physical bodily resurrection of our Lord, and otherwise hold to the fundamental doctrines of the Christian faith.

2025-01-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 15 May 2025 from source files dated 15 May 2025

db2d1414-1c39-5590-ac84-c16ebddb82e5